

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

<u>Informationsnummer</u>	Innehållsförteckning	Sida
	I <i>Meddelanden</i>	
	Domstolen	
	DOMSTOLEN	
2001/C 173/01	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 25 januari 2001 i mål C-413/98 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo): Directora-Geral do Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (DAFSE) mot Frota Azul-Transportes e Turismo L ^{da} (Europeiska socialfonden — Intygande av materiell och räkenskapsmässig riktighet — Behörighet att utfärda intyg — Gränser)	1
2001/C 173/02	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 25 januari 2001 i mål C-172/99 (begäran om förhandsavgörande från högsta domstolen): Oy Liikenne Ab mot Pekka Liskojärvi och Pentti Juntunen (Direktiv 77/187/EEG — Skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag — Direktiv 92/50/EEG — Offentlig upphandling av tjänster — Kollektivtrafik som ej omfattar sjöfart)	2
2001/C 173/03	Domstolens dom av den 30 januari 2001 i mål C-36/98: Konungariket Spanien mot Europeiska unionens råd, med stöd av Republiken Frankrike, av Republiken Portugal, av Republiken Finland och av Europeiska gemenskapernas kommission (Rättslig grund — Miljö — Rådets beslut om godkännande av konventionen om samarbete om skydd för och hållbart utnyttjande av Donau — Artikel 130s.1 och 130s.2 i EG-fördraget (nu artikel 175.1 och 175.2 EG i ändrad lydelse) — Begreppet förvaltning av vattenresurser)	2

SV

2

(Fortsättning på nästa sida)

2001/C 173/04	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 1 februari 2001 i mål C-108/96 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Bruxelles): brottmål mot Dennis Mac Quen, Derek Pouton, Carla Godts, Youssef Antoun och Grandvision Belgium SA, tidigare Vision Express Belgium SA, civilrättsligt ansvarig, i närvaro av: Union professionnelle belge des médecins spécialistes en ophtalmologie et chirurgie oculaire, målsägande (Tolkning av artikel 5 i EG-fördraget (nu artikel 10 EG) och artiklarna 30, 52, och 59 i EG-fördraget (nu artiklarna 28 EG, 43 EG och 49 EG i ändrad lydelse) — Nationell lagstiftning som förbjuder optiker att utföra vissa optiska undersökningar — Nationell lagstiftning som begränsar försäljningen av utrustning som möjliggör utförande av vissa optiska undersökningar, som endast får utföras av ögonläkare)	3
2001/C 173/05	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 1 februari 2001 i mål C-66/99 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Bremen): D. Wandel GmbH mot Hauptzollamt Bremen (Gemenskapens tullkodex och tillämpningsförfordning — Uppkomst av tullskuld vid import — Relevant tidpunkt — Begreppet undandragande från tullövervakning av importtullpliktiga varor — Ingivande av ursprungsintyg — Inverkan)	3
2001/C 173/06	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 1 februari 2001 i mål C-237/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike, med stöd av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (Fördragsbrott — Direktiv 93/37/EEG — Offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten — Begreppet upphandlande myndighet)	4
2001/C 173/07	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 1 februari 2001 i mål C-333/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott — Gemenskapssystem för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna — Kontroll av fiske och tillhörande verksamhet — Inspektion av fiskefartyg och landningskontroll (artikel 5.2 i rådets förordning (EEG) nr 170/83 och artikel 1.1 i rådets förordning (EEG) nr 2241/87) — Interimistiskt fiskeförbud (artikel 11.2 i rådets förordning nr 2241/87) — Straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga åtgärder mot personer som är ansvariga för överträdelser av de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om åtgärder för bevarande och kontroll (artikel 5.2 i förordning nr 170/83 och artikel 1.2 i förordning nr 2241/87))	4
2001/C 173/08	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 februari 2001 i mål C-350/99 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Bremen): Wolfgang Lange mot Georg Schünemann GmbH (Rådets direktiv 91/533/EEG av den 14 oktober 1991 om arbetsgivares skyldighet att upplysa arbetstagarna om de regler som är tillämpliga på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet — Längden på den normala arbetsdagen eller arbetsveckan — Regler om övertidsarbete — Bevisregler)	5
2001/C 173/09	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 14 februari 2001 i mål C-219/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott — Obestritt fördragsbrott — Direktiv 95/16/EG)	6

2001/C 173/10	Domstolens dom av den 15 februari 2001 i mål C-99/98: Republiken Österrike mot Europeiska gemenskapernas kommission (Talan om ogiltigförklaring — Statligt stödprojekt inom effekthalvlederindustrin — Anmälan till kommissionen — Innehållet i anmälan och ytterligare frågor som ställts av kommissionen — Undersökningsfristens art och längd — Kommissionens rätt att invända mot stöd — Artikel 93.3 i EG-fördraget (nu artikel 88.3 EG))	7
2001/C 173/11	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 15 februari 2001 i mål C-230/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 30 i EG-fördraget (nu artikel 28 EG i ändrad lydelse) — Nationell lagstiftning angående material och föremål av gummi som är i kontakt med livsmedel, matvaror och drycker — Ömsesidigt erkännande — Avsaknad av giltig formell underrättelse — Avvisning av talan)	7
2001/C 173/12	Domstolens dom av den 15 februari 2001 i mål C-239/99 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf): Nachi Europe GmbH mot Hauptzollamt Krefeld (Gemensam handelspolitik — Skydd mot dumpning — Artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 2849/92 — Ändring av slutgiltig antidumpningstull på import av kullager med en yttre diameter på över 30 mm med ursprung i Japan — Begäran om förhandsavgörande för bedömning av giltigheten — Sökanden i målet vid den nationella domstolen har underlåtit att väcka talan om ogiltigförklaring av förordningen)	8
2001/C 173/13	Domstolens dom av den 20 februari 2001 i mål C-192/99 [begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office)]: The Queen mot Secretary of State for the Home Department, ex parte: Manjit Kaur, i närvaro av: Justice (Unionsmedborgarskap — Medborgarskap i en medlemsstat — Förklaringar av Förenade kungariket angående definitionen av begreppet "medborgare" — Brittisk utomeuropeisk medborgare)	8
2001/C 173/14	Domstolens dom av den 20 februari 2001 i mål C-205/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo): Asociación Profesional de Empresas Navieras de Líneas Regulares (Analir) m.fl. mot Administración General del Estado (Fri rörlighet för tjänster — Cabotage — Villkor för beviljande och vidmakthållande av föregående myndighetstillstånd — Förutsättningar för att samtidigt ålägga förpliktelse vid allmän trafik och ingå avtal om allmän trafik)	9
2001/C 173/15	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 22 februari 2001 i mål C-393/98 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo): Ministério Público, António Gomes Valente mot Fazenda Pública (Interna skatter och avgifter — Speciell skatt på motorfordon — Begagnade fordon)	10
2001/C 173/16	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 22 februari 2001 i mål C-408/98 [begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)]: Abbey National plc mot Commissioners of Customs & Excise (Mervärdesskatt — Artiklarna 5.8, 17.2 a och 17.5 i sjätte mervärdesskattedirektivet — Överföring av samtliga tillgångar — Avdrag för den ingående skatt som har betalats för tjänster som överlåtaren har använt i samband med överföringen — Varor och tjänster som används i samband med den skattskyldiga personens skattepliktiga transaktioner)	10

2001/C 173/17	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 22 februari 2001 i de förenade målen C-52/99 och C-53/99 (begäran om förhandsavgörande från Cour du travail de Liège): Office national des pensions (ONP) mot Gioconda Camarotto (C-52/99), Giuseppina Vignone (C-53/99) (Rådets förordning (EEG) nr 1408/71, i dess lydelse enligt förordning (EEG) nr 1248/92 — Social trygghet — Försäkring vid ålderdom och dödsfall — Beräkning av förmåner — Ändring av beräkningsregler)	11
2001/C 173/18	Domstolens dom (andra avdelningen) av den 22 februari 2001 i mål C-187/99 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo): Fazenda Pública mot Fábrica de Queijo Eru Portuguesa L. ^{da} (Förfarande för aktiv förädling — Förordning (EEG) nr 1999/85 — Avkastningsgrad för en förädlingsprocess — Tillstånd utfärdat av behörig tullmyndighet — Möjlighet för denna myndighet att ensidigt ändra avkastningsgraden)	11
2001/C 173/19	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 6 mars 2001 i mål C-278/98: Konungariket Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas kommission (”EUGFJ — Avslut av räkenskaper — Räkenskapsåret 1994 — Spannmål och nötkött”)	12
2001/C 173/20	Domstolens dom av den 6 mars 2001 i mål C-273/99 P: Bernard Connolly mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande — Tjänstemän — Disciplinärt förfarande — Avstängning — Motivering — Påstående om fel — Artiklarna 11, 12 och 17 i tjänsteföreskrifterna — Likabehandling)	12
2001/C 173/21	Domstolens dom av den 6 mars 2001 i mål C-274/99 P: Bernard Connolly mot Europeiska gemenskapernas kommission (Överklagande — Tjänstemän — Disciplinärt förfarande — Artiklarna 11, 12 och 17 i tjänsteföreskrifterna — Yttrandefrihet — Lojalitetsplikt — Skadlig inverkan på tjänstens anseende)	13
2001/C 173/22	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 mars 2001 i de förenade målen C-397/98 och C-410/98 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice): Metallgesellschaft Ltd m.fl. (C-397/98), Hoechst AG, Hoechst (UK) Ltd (C-410/98) mot Commissioners of Inland Revenue, HM Attorney General (Etableringsfrihet — Fri rörlighet för kapital — Betalning i förskott av bolagsskatt på vinster som ett dotterbolag delat ut till sitt moderbolag — Moderbolag med säte i en annan medlemsstat — Åsidosättande av gemenskapsrätten — Talan om återbetalning eller skadeståndstalan — Ränta)	13
2001/C 173/23	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 mars 2001 i mål C-405/98 (begäran om förhandsavgörande från Stockholms tingsrätt): Konsumentombudsmannen (KO) mot Gourmet International Products AB (GIP) (Fri rörlighet för varor — Artiklarna 30 och 36 i EG-fördraget (nu artiklarna 28 EG och 30 EG i ändrad lydelse) — Frihet att tillhandahålla tjänster — Artiklarna 56 och 59 i EG-fördraget (nu artiklarna 46 EG och 49 EG i ändrad lydelse) — Svensk lagstiftning om alkoholreklam — Försäljningsformer — Åtgärd med motsvarande verkan som en kvantitativ restriktion — Motiverad för att skydda folkhälsan)	14
2001/C 173/24	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 8 mars 2001 i mål C-415/98 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof): Laszlo Bakcsi mot Finanzamt Fürstentfeldbruck (Mervärdesskatt — Artiklarna 2.1, 5.6 och 11 A 1 a i sjätte mervärdesskattedirektivet — Vara med blandad användning — Ingår i den skattskyldiges privata tillgångar eller bland tillgångarna i hans rörelse — Försäljning av tillgång i rörelse — Begagnad vara som köpts från en privatperson)	15

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2001/C 173/25	Domstolens dom av den 8 mars 2001 i mål C-215/99 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht Feldkirch): Friedrich Jauch mot Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter ("Social trygghet för migrerande arbetstagare — Österrikiskt system för försäkring mot risken för vårdbehov — Klassificering av förmåner och tillåtlighet av ett bosättningsvillkor med avseende på förordning (EEG) nr 1408/71")	15
2001/C 173/26	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 mars 2001 i mål C-266/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott — Kvaliteten på det ytvatten som är avsett för framställning av dricksvatten — Direktiv 75/440/EEG — Villkor för uttag av dricksvatten i Bretagne)	16
2001/C 173/27	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 8 mars 2001 i mål C-278/99 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Brottmål mot Georgius van der Burg (Tekniska standarder och föreskrifter — Radiosändare av icke godkänd typ — Reklam)	16
2001/C 173/28	Domstolens dom (första avdelningen) av den 8 mars 2001 i mål C-316/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott — Direktiv 96/43/EG — Underlåtenhet att införliva inom föreskriven tidsfrist)	17
2001/C 173/29	Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 8 mars 2001 i mål C-97/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott — Underlåtenhet att införliva direktiv 97/52/EG)	17
2001/C 173/30	Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 8 mars 2001 i mål C-266/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (Fördragsbrott — Direktiv 91/676/EEG)	18
2001/C 173/31	Domstolens dom av den 13 mars 2001 i mål C-379/98 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Kiel): PreussenElektra AG mot Schleswig AG (El — Förnybara energikällor — Nationell reglering enligt vilken elförsörjningsföretag åläggs en skyldighet att köpa el till minimipriser och kostnaderna som orsakas därav skall fördelas mellan dessa företag och de företag som använder nätet i föregående led — Statligt stöd — Förenligt med den fria rörelsen för varor)	18
2001/C 173/32	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 15 mars 2001 i mål C-165/98 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal correctionnel d'Arlon): André Mazzoleni mot Inter Surveillance Assistance SARL (Frihet att tillhandahålla tjänster — Tillfälliga uppdrag för arbetstagare för fullgörande av avtal — Direktiv 96/71/EG — Garanterad minimilön)	19
2001/C 173/33	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 15 mars 2001 i mål C-265/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (Fördragsbrott — Artikel 95 i EG-fördraget (nu artikel 90 EG i ändrad lydelse) — Motorfordonsskatt)	19

<u>Informationsnummer</u>	Innehåll (Fortsättning)	Sida
2001/C 173/34	Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 15 mars 2001 i mål C-83/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna (Fördragsbrott — Underlåtenhet att införliva direktiv 97/24/EG — Komponenter och karakteristiska egenskaper hos två- eller trehjuliga motorfordon)	20
2001/C 173/35	Domstolens dom (femte avdelningen) av den 15 mars 2001 i mål C-108/00 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État): Syndicat des producteurs indépendants (SPI) mot Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie (Bestämmelser om skatter och avgifter — Harmonisering av lagstiftning — Omsättningsskatt — Gemensamt system för mervärdesskatt — Artikel 9.2 e andra strecksatsen i sjätte mervärdesskattedirektivet — Fastställelse av den plats där den skatterättsliga anknytningen föreligger — Reklamtjänster — Innefattar tjänst som tillhandahålls genom en tredje man)	21
2001/C 173/36	Domstolens dom (sjätte avdelningen) av den 15 mars 2001 i mål C-147/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike ("Fördragsbrott — Kvaliteten på badvatten — Felaktig tillämpning av direktiv 76/160/EEG")	21
2001/C 173/37	Domstolens beslut (andra avdelningen) av den 26 oktober 2000 i mål C-447/98 P: Molkerei Großbraunshain GmbH, och Bene Nahrungsmittel GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (Gemenskapsskydd för ursprungsbeteckningar — Kommissionens förordning om registrering av beteckningen Altenburger Ziegenkäse — Talan om ogiltigförklaring — Avvisning — Uppenbart att överklagandet är ogrundat)	22
2001/C 173/38	Domstolens beslut (tredje avdelningen) av den 15 december 2000 i mål C-86/98 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato): Questore di Macerata mot Claudio Peroni (Artikel 104.3 i rättegångsreglerna — Frågan är identisk med en fråga som domstolen tidigare har avgjort)	22
2001/C 173/39	Mål C-106/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), av den 22 februari 2001 i målet mellan The Queen på ansökan av Novartis Pharmaceuticals UK Ltd mot Licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (genom Medicines Control Agency), 1) Sangstat UK Ltd och 2) Imtix-Sangstat UK Ltd, intervenienter	23
2001/C 173/40	Mål C-114/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Korkein Hallinto-oikeus (högsta förvaltningsdomstolen) av den 5 mars 2001 i målet Outokumpu Chrome Oy	24
2001/C 173/41	Mål C-129/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Bologna av den 20 februari 2001 i målet mellan Condominio "Facchini Orsini" och Kone Ascensori SpA	25
2001/C 173/42	Mål C-137/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Employment Tribunal (Leeds) av den 12 januari 2001 i målet mellan P. Breckon och M. Barret och Secretary of State for Employment	25

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2001/C 173/43	Mål C-138/01 och C-139/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof i Republiken Österrike av den 28 februari och 14 februari 2001 i målen mellan Christa Neukomm och Österreichischer Rundfunk samt Josef Lauermaun och Österreichischer Rundfunk	25
2001/C 173/44	Mål C-145/01: Talan mot Republiken Italien väckt den 29 mars 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	26
2001/C 173/45	Mål C-147/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgerichtshof av den 23 mars 2001 i målet mellan 1) Weber's Wine World HandelsgesmbH, 2) Ernestine Rathgeber, 3) Karl Schlosser, 4) Beta-Leasing GmbH, å ena sidan, och Abgabenberufungskommission Wien, å andra sidan	27
2001/C 173/46	Mål C-148/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 april 2001 av Republiken Grekland	27
2001/C 173/47	Mål C-149/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Court of Appeal (England och Wales), (Civil Division), av den 13 mars 2001 i målet mellan Commissioners of Customs and Excise och First Choice Holidays plc	28
2001/C 173/48	Mål C-150/01: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 9 april 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	28
2001/C 173/49	Mål C-151/01 P: Överklagande, ingivet den 9 april 2001 av S.C.E.A. La Conquete, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 30 januari 2001 i mål T-215/00: S.C.E.A. La Conquete mot Europeiska gemenskapernas kommission	29
2001/C 173/50	Mål C-160/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Beschlusses des Sozialgerichts Leipzig av den 30 mars 2001 i målet Karen Mau mot Bundesanstalt für Arbeit	29
2001/C 173/51	Mål C-171/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verfassungsgerichtshof, Wien, av den 2 mars 2001 i målet om överklagande av val, ingett av kandidatgruppen "Gemeinsam Zajedno/Birlikte Alternative und Grüne GewerkschafterInnen/UG"	30
2001/C 173/52	Mål C-174/01: Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 23 april 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	30
2001/C 173/53	Mål C-177/01: Talan mot Republiken Frankrike väckt den 24 april 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission	31
2001/C 173/54	Mål C-189/01: Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep voor het bedrijfsleven av den 26 april 2001 i målet mellan 1. H. Jippes, 2. de Afdeling Groningen van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren, 3. de Afdeling Assen en omstreken van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren och de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij	31
2001/C 173/55	Avskrivning av mål C-88/00	32
2001/C 173/56	Avskrivning av mål C-403/00	32

<u>Informationsnummer</u>	<i>Innehåll (Fortsättning)</i>	Sida
2001/C 173/57	Avskrivning av mål C-264/98	32
2001/C 173/58	Avskrivning av mål C-377/00	32
FÖRSTAINSTANSRÄTTEN		
2001/C 173/59	Förstainstansrättens beslut av den 30 januari 2001 i mål T-49/00: Industria pugliese olive in salamoia erbe aromatiche Snc (Iposea) mot Europeiska gemenskapernas kommission (Gemensamma tulltaxan — Förordning om ändring av den kombinerade nomenklaturen — Talan om ogiltigförklaring — Avvisning)	33
2001/C 173/60	Mål T-59/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 mars 2001 av Albert Nardone	33
2001/C 173/61	Mål T-60/01: Talan mot Europaparlamentet väckt den 13 mars 2001 av Marie-Josée Bollendorff	34
2001/C 173/62	Mål T-64/01: Talan mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 mars 2001 av Afrikanische Frucht-Compagnie GmbH	34
2001/C 173/63	Mål T-65/01: Talan mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 mars 2001 av Internationale Fruchtimportgesellschaft Weichert & Co.	35
2001/C 173/64	Mål T-69/01: Talan mot Europeiska centralbanken väckt den 23 mars 2001 av Carmine Salvatore Tralli	35
2001/C 173/65	Mål T-77/01: Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 mars 2001 av El Territorio Histórico de Alava-Excma Diputación Foral de Alava m.fl.	36
2001/C 173/66	Mål T-83/01: Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt 10 april 2001 av Merck KgaA	37
2001/C 173/67	Mål T-84/01: Talan mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd väckt den 1 april 2001 av Association Contre l'Horaire d'Été	37

I

(Meddelanden)

DOMSTOLEN

DOMSTOLEN

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 25 januari 2001

i mål C-413/98 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo): Directora-Geral do Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (DAFSE) mot Frota Azul-Transportes e Turismo L^{da} (1)

(Europeiska socialfonden — Intygande av materiell och räkenskapsmässig riktighet — Behörighet att utfärda intyg — Gränser)

(2001/C 173/01)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen och F. Macken, referent; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: R. Grass), har den 25 januari 2001 avkunnat dom i mål C-413/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Supremo Tribunal Administrativo (Portugal), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Directora-Geral do Departamento para os Assuntos do Fundo Social Europeu (DAFSE) och Frota Azul-Transportes e Turismo L^{da}, angående tolkningen av rådets beslut 83/516/EEG av den 17 oktober 1983 om Europeiska socialfondens uppgifter (EGT L 289, s. 38; svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 11), rådets förordning (EEG) nr 2950/83 av den 17 oktober 1983 om genomförandet av beslut 83/516 (EGT L 289, s. 1) och kommissionens beslut 83/673/EEG av den 22 december 1983 om förvaltningen av Europeiska socialfonden (EGT L 377, s. 1; svensk specialutgåva, område 5, volym 4, s. 15). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Ett intygande av den berörda medlemsstaten av huruvida uppgifterna i en ansökan om utbetalning av återstående belopp är materiellt och räkenskapsmässigt riktiga, enligt artikel 5.4 i rådets förordning (EEG) nr 2950/83 av den 17 oktober 1983 om genomförandet av beslut 83/516/EEG om Europeiska socialfondens uppgifter, skall anses innefatta en bedömning av huruvida de utgifter som har uppkommit är rimliga och motiverade.
- 2) Ett beslut av en medlemsstats behöriga myndigheter att inte intyga att en del av utgifterna för en utbildningsåtgärd som samfinansieras av Europeiska socialfondens är materiellt och räkenskapsmässigt riktiga, på grund av att utgifterna är omotiverade eller oproportionerliga, skall anses som ett förslag till kommissionen om att den skall anse att dessa utgifter inte är bidragsberättigande.
- 3) En minskning eller indragning av det nationella bidraget, som en medlemsstats behöriga myndigheter föreslår till följd av ett beslut att inte intyga den materiella och räkenskapsmässiga riktigheten av vissa utgifter, skall underställas kommissionen för ett slutligt beslut, som avser den del av stödet som motsvarar stödet från Europeiska socialfonden. Kommissionens slutliga beslut om godkännande av det återstående beloppet är avgörande för det nationella bidragets slutgiltiga belopp.
- 4) Gemenskapsrätten utgör inget hinder för att en medlemsstats behöriga myndigheter som en ren säkerhetsåtgärd kräver återbetalning av det nationella bidraget och av stödet från Europeiska socialfonden innan kommissionen fattar sitt slutliga beslut.
- 5) Den omständigheten att den materiella och räkenskapsmässiga riktigheten av de uppgifter som förekommer i en ansökan om utbetalning av det återstående beloppet för en utbildningsåtgärd har intygats, i den mening som avses i artikel 5.4 andra meningen i förordning nr 2950/83, innebär inte att medlemsstaten är förhindrad att senare göra en omprövning av ansökan om utbetalning av det återstående beloppet och, i förekommande fall, till kommissionen inge en reviderad ansökan vari det föreslås att stödet skall minskas.

(1) EGT C 33, 6.2.1999.

DOMSTOLENS DOM**(sjätte avdelningen)**

av den 25 januari 2001

i mål C-172/99 (begäran om förhandsavgörande från högsta domstolen): Oy Liikenne Ab mot Pekka Liskojärvi och Pentti Juntunen⁽¹⁾)

(Direktiv 77/187/EEG — Skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag — Direktiv 92/50/EEG — Offentlig upphandling av tjänster — Kollektivtrafik som ej omfattar sjöfart)

(2001/C 173/02)

(Rättegångsspråk: finska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna V. Skouris, J.-P. Puissochet, referent, R. Schintgen och N. Colneric; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 25 januari 2001 avkunnat dom i mål C-172/99 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från högsta domstolen (Finland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Oy Liikenne Ab och Pekka Liskojärvi, Pentti Juntunen, angående tolkningen av artikel 1.1 i rådets direktiv 77/187/EEG av den 14 februari 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter (EGT L 61, s. 26; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 91). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Ett företags övertagande av kollektivtrafik som inte omfattar sjöfart — som till exempel driften av lokal linjetrafik med buss — som tidigare bedrivits av ett annat företag kan, till följd av ett förfarande för offentlig upphandling av tjänster i enlighet med rådets direktiv 92/50/EEG av den 18 juni 1992 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av tjänster, omfattas av tillämpningsområdet för rådets direktiv 77/187/EEG av den 14 februari 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter, såsom detta anges i artikel 1.1 i detta direktiv.
- 2) Artikel 1.1 i direktiv 77/187 skall tolkas på följande sätt:
 - Detta direktiv kan tillämpas i ett fall där det inte föreligger något direkt avtalsförhållande mellan två företag som av en offentligrättslig juridisk person, och efter ett förfarande

för offentlig upphandling av tjänster i enlighet med direktiv 92/50, efter varandra har tilldelats driften av en kollektivtrafiktjänst som inte omfattar sjöfart, till exempel driften av lokal linjetrafik med buss.

- I en sådan situation som den som är föremål för tvisten vid den nationella domstolen, är direktiv 77/187 inte tillämpligt när några betydande materiella tillgångar inte har övergått från det ena företaget till det andra.

⁽¹⁾ EGT C 281, 2.10.1999.

DOMSTOLENS DOM

av den 30 januari 2001

i mål C-36/98: Konungariket Spanien mot Europeiska unionens råd, med stöd av Republiken Frankrike, av Republiken Portugal, av Republiken Finland och av Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾)

(Rättslig grund — Miljö — Rådets beslut om godkännande av konventionen om samarbete om skydd för och hållbart utnyttjande av Donau — Artikel 130s.1 och 130s.2 i EG-fördraget (nu artikel 175.1 och 175.2 EG i ändrad lydelse) — Begreppet förvaltning av vattenresurser)

(2001/C 173/03)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet och V. Skouris samt domarna D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, referent, R. Schintgen och F. Macken; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: avdelningschefen D. Louterman-Hubeau) har den 30 januari 2001 avkunnat dom i mål C-36/98, Konungariket Spanien (ombud: S. Ortiz Vaamonde) mot Europeiska unionens råd (ombud: G. Houttuin och D. Canga Fano), med stöd av Republiken Frankrike (ombud: K. Rispal-Bellanger och R. Nadal), av Republiken Portugal (ombud: L. Fernandes, M. Telles Romão och P. Canelas de Castro), av Republiken Finland (ombud: H. Rotkirch och T. Pynnä) och av Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: R. Gosalbo Bono och F. de Sousa Fialho), angående en talan om ogiltigförklaring av rådets beslut 97/825/EG av den 24 november 1997 om ingående av konventionen om samarbete om skydd för och hållbart utnyttjande av Donau (EGT L 342, s. 18). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.

- 2) Konungariket Spanien skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Republiken Frankrike, Republiken Portugal, Republiken Finland och Europeiska gemenskapernas kommission skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EGT C 113, 11.4.1998.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 1 februari 2001

i mål C-108/96 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal de première instance de Bruxelles): brottmål mot Dennis Mac Quen, Derek Pouton, Carla Godts, Youssef Antoun och Grandvision Belgium SA, tidigare Vision Express Belgium SA, civilrättsligt ansvarig, i närvaro av: Union professionnelle belge des médecins spécialistes en ophtalmologie et chirurgie oculaire, målsägande (¹)

(Tolkning av artikel 5 i EG-fördraget (nu artikel 10 EG) och artiklarna 30, 52, och 59 i EG-fördraget (nu artiklarna 28 EG, 43 EG och 49 EG i ändrad lydelse) — Nationell lagstiftning som förbjuder optiker att utföra vissa optiska undersökningar — Nationell lagstiftning som begränsar försäljningen av utrustning som möjliggör utförande av vissa optiska undersökningar, som endast får utföras av ögonläkare)

(2001/C 173/04)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (ordföranden på första avdelningen M. Wathelet, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna D.A.O. Edward, referent, och P. Jann; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 1 februari 2001 avkunnat dom i mål C-108/96 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Tribunal de première instance de Bruxelles (Belgien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot Dennis Mac Quen, Derek Pouton, Carla Godts, Youssef Antoun och Grandvision Belgium SA, tidigare Vision Express Belgium SA, civilrättsligt ansvarig, i närvaro av: Union professionnelle belge des médecins spécialistes en ophtalmologie et chirurgie oculaire, målsägande, angående tolkningen av tolkningen av artikel 5 i EG-fördraget (nu artikel 10 EG) och artiklarna 30, 52 och 59 i EG-fördraget (nu artiklarna 28 EG, 43 EG och 49 EG i ändrad lydelse). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

På gemenskapsrättens nuvarande stadium utgör inte artikel 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) hinder mot att behöriga instanser i en medlemsstat tolkar den nationella lagstiftningen om utövande av läkaryrket, i samband med korrigerande av rent optiska synfel, på så sätt att en objektiv undersökning av synfel, det vill säga en undersökning enligt vilken endast patienten avgör vilka optiska synfel han lider av, på grund av hänsyn till folkhälsan, är förbehållen en yrkesgrupp med speciella kvalifikationer, nämligen ögonläkare, vilket utesluter bland andra optiker utan läkarexamen. Det ankommer på den nationella domstolen att, med beaktande av bestämmelserna i fördraget om etableringsfrihet och kraven vad gäller rättssäkerhet och skydd för folkhälsan, bedöma huruvida myndigheternas tolkning av den nationella rätten i detta hänseende förblir en giltig grund för det åtal som väckts vid den nationella domstolen.

(¹) EGT C 158, 1.6.1996.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 1 februari 2001

i mål C-66/99 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Bremen): D. Wandel GmbH mot Hauptzollamt Bremen (¹)

(Gemenskapens tullkodex och tillämpningsförfordning — Uppkomst av tullskuld vid import — Relevant tidpunkt — Begreppet undandragande från tullövervakning av importtullpliktiga varor — Ingivande av ursprungssintyg — Inverkan)

(2001/C 173/05)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen (referent) och F. Macken; generaladvokat: G. Cosmas; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl), har den 1 februari 2001 avkunnat dom i mål C-66/99 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Finanzgericht Bremen (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan D. Wandel GmbH och Hauptzollamt Bremen, angående tolkningen av artiklarna 75, 201.1 a, 201.2, 203.1 och 204.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Tullskuld vid import uppkommer enligt artikel 203.1 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen när undersökningen av varor, som beslutats av tullmyndigheten för att kontrollera riktigheten av en deklaration som mottagits, inte har kunnat genomföras på grund av att varorna avlägsnats från den tillfälliga förvaringsplatsen utan den behöriga tullmyndighetens samtycke.
- 2) Det kan inte uteslutas att tullskuld vid import uppkommer enligt artikel 203.1 i förordning nr 2913/92 när formellt riktiga ursprungsintyg enligt formulär A bifogades den tulldeklaration som tullkontoret tog emot och då nolltullsats skulle tillämpas på de deklarerade varorna.

(¹) EGT C 136, 15.5.1999.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 1 februari 2001

i mål C-237/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike, med stöd av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 93/37/EEG — Offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten — Begreppet upphandlande myndighet)

(2001/C 173/06)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola, samt domarna M. Wathelet, D.A.O. Edward, P. Jann, referent, och L. Sevón; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: R. Grass), har den 1 februari 2001 avkunnat dom i mål C-237/99: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Nolin) mot Republiken Frankrike (ombud: K. Rispal-Bellanger samt F. Million och S. Pailler), med stöd av: Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland (ombud: R.V. Magrill) angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike, i samband med olika offentliga upphandlingar av bygg- och anläggningsarbeten avseende uppförande av bostäder av dels offentliga byråer för planering och byggande, dels aktiebolag för subventionerade bostäder, har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 93/37/EEG av

den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 199, s. 54), närmare bestämt dess artikel 11.2. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Eftersom de offentliga byråerna för planering och byggande i Val-de-Marne och i Paris samt aktiebolaget för subventionerade bostäder Logirel inte offentliggjorde meddelanden om upphandling i Europeiska gemenskapernas officiella tidning avseende de offentliga upphandlingar som annonserades genom meddelanden i Bulletin officiel des annonces des marchés publics av den 7 och den 16 februari 1995 respektive Moniteur des travaux publics et du bâtiment av den 17 februari 1995, har Republiken Frankrike underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 93/37/EEG av den 14 juni 1993 om samordning av förfarandena vid offentlig upphandling av bygg- och anläggningsarbeten, närmare bestämt dess artikel 11.2.
- 2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland skall bära sin kostnad.

(¹) EGT C 246, 28.8.1999.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 1 februari 2001

i mål C-333/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (¹)

(Fördragsbrott — Gemenskapssystem för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna — Kontroll av fiske och tillhörande verksamhet — Inspektion av fiskefartyg och landningskontroll (artikel 5.2 i rådets förordning (EEG) nr 170/83 och artikel 1.1 i rådets förordning (EEG) nr 2241/87) — Interimistiskt fiskeförbud (artikel 11.2 i rådets förordning nr 2241/87) — Straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga åtgärder mot personer som är ansvariga för överträdelser av de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om åtgärder för bevarande och kontroll (artikel 5.2 i förordning nr 170/83 och artikel 1.2 i förordning nr 2241/87))

(2001/C 173/07)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna M. Wathelet, D.A.O. Edward (referent),

P. Jann och L. Sevón; generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: R. Grass), har den 1 februari 2001 avkunnat dom i mål C-333/99: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: T. van Rijn och B. Mongin) mot Republiken Frankrike (ombud: K. Rispal-Bellanger och C. Vasak) angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.2 i rådets förordning (EEG) nr 170/83 av den 25 januari 1983 om ett gemenskaps-system för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna (EGT L 24, s. 1) jämförd med artikel 1.1 i rådets förordning (EEG) nr 2241/87 av den 23 juli 1987 om fastställande av vissa åtgärder för kontroll av fisket (EGT L 207, s. 1; svensk specialutgåva, område 4, volym 3, s. 32), artikel 11.2 i förordning nr 2241/87 samt artikel 5.2 i förordning nr 170/83 jämförd med artikel 1.2 i förordning nr 2241/87, genom att underlåta att

— fastställa lämpliga närmare föreskrifter för användning av de fiskekvoter som Frankrike tilldelats för fiskeåren 1988 och 1990,

— övervaka efterlevnaden av de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om bevarande av arter genom att utöva en effektiv kontroll över fiskenäringen samt genom att genomföra lämpliga inspektioner av fiskeflottan, landningskontroller och kontroller av registrering av fångst, med avseende på såväl fiskeåret 1988 som fiskeåret 1990,

— vidta åtgärder för att tills vidare förbjuda fartyg som förde fransk flagg eller var registrerade i Frankrike att bedriva fiske, trots att fångsterna ansågs ha uttömt den tilldelade kvoten, och genom att införa ett slutligt fiskeförbud först när kvoten hade överskridits avsevärt, med avseende på såväl fiskeåret 1988 som fiskeåret 1990, och genom att underlåta att

och

— vidta straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga åtgärder mot befälhavaren eller någon annan person som var ansvarig för det fiske som ägde rum efter fiskeförbudet, med avseende på fiskeåren 1988 och 1990. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.2 i rådets förordning (EEG) nr 170/83 av den 25 januari 1983 om ett gemenskapssystem för bevarande och förvaltning av fiskeresurserna jämförd med artikel 1.1 i rådets förordning (EEG) nr 2241/87 av den 23 juli 1987 om fastställande av vissa åtgärder för kontroll av fisket (EGT L 207, s. 1), artikel 11.2 i förordning nr 2241/87 samt artikel 5.2 i förordning nr 170/83 jämförd med artikel 1.2 i förordning nr 2241/87, genom att underlåta att

— övervaka efterlevnaden av de gemenskapsrättsliga bestämmelserna om bevarande av arter genom att utöva en effektiv kontroll över fiskenäringen samt genom att genomföra lämpliga inspektioner av fiskeflottan, landningskontroller och kontroller av registrering av fångst, med avseende på såväl fiskeåret 1988 som fiskeåret 1990,

— vidta åtgärder för att tills vidare förbjuda fartyg som förde fransk flagg eller var registrerade i Frankrike att bedriva fiske, trots att fångsterna ansågs ha uttömt den tilldelade kvoten, och genom att införa ett slutligt fiskeförbud först när kvoten hade överskridits avsevärt, med avseende på såväl fiskeåret 1988 som fiskeåret 1990, och genom att underlåta att

och

— vidta straffrättsliga eller förvaltningsrättsliga åtgärder mot befälhavaren eller någon annan person som var ansvarig för det fiske som ägde rum efter fiskeförbudet, med avseende på fiskeåren 1988 och 1990.

2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 333, 20.11.1999.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 8 februari 2001

i mål C-350/99 (begäran om förhandsavgörande från Arbeitsgericht Bremen): Wolfgang Lange mot Georg Schünemann GmbH⁽¹⁾

(Rådets direktiv 91/533/EEG av den 14 oktober 1991 om arbetsgivares skyldighet att upplysa arbetstagarna om de regler som är tillämpliga på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet — Längden på den normala arbetsdagen eller arbetsveckan — Regler om övertidsarbete — Bevisregler)

(2001/C 173/08)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola, referent, samt domarna M. Wathelet, D.A.O. Edward, P. Jann och L. Sevón; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 8 februari 2001 avkunnat dom i mål C-350/99, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG),

från Arbeitsgericht Bremen (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Wolfgang Lange och Georg Schünemann GmbH, angående tolkningen av rådets direktiv 91/533/EEG av den 14 oktober 1991 om arbetsgivares skyldighet att upplysa arbetstagarna om de regler som är tillämpliga på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet (EGT L 288, s. 32; svensk specialutgåva, område 5, volym 5, s. 97). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 14 februari 2001

**i mål C-219/99: Europeiska gemenskapernas kommission
mot Republiken Frankrike⁽¹⁾**

**(Fördragsbrott — Obesträtt fördragsbrott — Direktiv
95/16/EG)**

(2001/C 173/09)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

- 1) Artikel 2.2 i i rådets direktiv 91/533/EEG av den 14 oktober 1991 om arbetsgivares skyldighet att upplysa arbetstagarna om de regler som är tillämpliga på anställningsavtalet eller anställningsförhållandet skall tolkas på så sätt att den inte omfattar utförande av overtidsarbete. Av artikel 2.1 i direktivet följer emellertid att arbetsgivaren är skyldig att underrätta arbetstagaren om ett anställningsvillkor, som är väsentligt i anställningsavtalet eller anställningsförhållandet, enligt vilket denne är skyldig att arbeta overtid när arbetsgivaren begär det. Denna upplysning skall lämnas under samma förutsättningar som enligt direktivet gäller för de uppgifter som uttryckligen nämns i artikel 2.2 i direktivet. Upplysningen får i förekommande fall, i analogi med den regel som gäller för bland annat normal arbetstid enligt artikel 2.3 i direktivet, lämnas i form av en hänvisning till relevanta lagar, andra författningar eller kollektivavtal.
- 2) Ingen bestämmelse i direktiv 91/533 medför att ett väsentligt villkor i anställningsavtalet eller anställningsförhållandet skall anses otillämpligt, om det inte har angetts i en skriftlig handling som har lämnats till arbetstagaren eller om det däri inte har angetts tillräckligt klart.
- 3) Direktiv 91/533 varken ålägger eller förbjuder den nationella domstolen att tillämpa de principer i nationell rätt enligt vilka försvarande av bevisföring presumeras föreligga när en av parterna i tvisten inte har iakttagit sina lagstadgade skyldigheter, för det fall att arbetsgivaren har åsidosatt upplysningsskyldigheten enligt direktivet.

Domstolen, andra avdelningen (avdelningsordföranden V. Skouris samt domarna R. Schintgen och N. Colneric, referent; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitiesekreterare: R. Grass), har den 14 februari 2001 avkunnat dom i mål C-219/99, Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. van Lier) mot Republiken Frankrike (ombud: K. Rispal-Bellanger och D. Colas), angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/16/EG av den 29 juni 1995 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om hissar (EGT L 213, s. 1), genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 95/16/EG av den 29 juni 1995 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om hissar, genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa direktivet.

- 2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 333, 20.11.1999.

⁽¹⁾ EGT C 226, 7.8.1999.

DOMSTOLENS DOM

av den 15 februari 2001

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

i mål C-99/98: Republiken Österrike mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

av den 15 februari 2001

(Talan om ogiltigförklaring — Statligt stödprojekt inom effekthalvledarindustrin — Anmälan till kommissionen — Innehållet i anmälan och ytterligare frågor som ställts av kommissionen — Undersökningsfristens art och längd — Kommissionens rätt att invända mot stöd — Artikel 93.3 i EG-fördraget (nu artikel 88.3 EG))

i mål C-230/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Åsidosättande av artikel 30 i EG-fördraget (nu artikel 28 EG i ändrad lydelse) — Nationell lagstiftning angående material och föremål av gummi som är i kontakt med livsmedel, matvaror och drycker — Ömsesidigt erkännande — Avsaknad av giltig formell underrättelse — Avvisning av talan)

(2001/C 173/10)

(2001/C 173/11)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden på sjätte avdelningen C. Gulmann, tillförordnad ordförande, avdelningsordförandena A. La Pergola, M. Wathelet och V. Skouris (referent) samt domarna D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón och R. Schintgen; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 15 februari 2001 avkunnat dom i mål C-99/98: Republiken Österrike (ombud: W. Okresek) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: V. Kreuschitz och P.F. Nemitz), angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens beslut SG(98)D/1124 av den 9 februari 1998 att inleda ett formellt undersökningsförfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget (nu artikel 88.2 EG) vad avser statligt stöd nr C 84/97 (ex N 509/96) till förmån för bolaget Siemens Bauelemente OHG, Villach (Österrike). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Kommissionens beslut SG(98)D/1124 av den 9 februari 1998 att inleda ett formellt undersökningsförfarande enligt artikel 93.2 i EG-fördraget (nu artikel 88.2 EG) vad avser statligt stöd nr C 84/97 (ex N 509/96) till förmån för bolaget Siemens Bauelemente OHG ogiltigförklaras.
- 2) Europeiska gemenskapernas kommission skall ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EGT C 209, 4.7.1998.

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen och F. Macken (referent); generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 15 februari 2001 avkunnat dom i mål C-230/99: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: H. van Lier och O. Couvert-Castéra) mot Republiken Frankrike (ombud: J.-F. Dobelle, R. Loosli-Surrans och K. Rispal-Bellanger), angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 30 i EG-fördraget (nu artikel 28 EG i ändrad lydelse), genom att anta kungörelsen av den 9 november 1994 om material och föremål av gummi som är i kontakt med livsmedel, matvaror och drycker (JORF av den 2 december 1994, s. 17029), utan att uttryckligen erkänna vare sig tekniska bestämmelser, standarder och tillverkningsförfaranden som lagligen tillämpas i andra medlemsstater eller resultatet av kontroller och föreskrivna tester som utförs av en enhet för inspektion och kontroll eller av ett laboratorium som är officiellt erkänt i en annan medlemsstat. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan avvisas.
- 2) Vardera parten skall bära sin rättegångskostnad.

⁽¹⁾ EGT C 226, 7.8.1999.

DOMSTOLENS DOM

av den 15 februari 2001

i mål C-239/99 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Düsseldorf): Nachi Europe GmbH mot Hauptzollamt Krefeld⁽¹⁾

(Gemensam handelspolitik — Skydd mot dumpning — Artikel 1.2 i förordning (EEG) nr 2849/92 — Ändring av slutgiltig antidumpningstull på import av kullager med en yttre diameter på över 30 mm med ursprung i Japan — Begäran om förhandsavgörande för bedömning av giltigheten — Sökanden i målet vid den nationella domstolen har underlåtit att väcka talan om ogiltigförklaring av förordningen)

(2001/C 173/12)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, A. La Pergola (referent), M. Wathelet och V. Skouris samt domarna D.A.O. Edward, J.-P. Pissocchet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen och F. Macken; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl), har den 15 februari 2001 avkunnat dom i mål C-239/99, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Finanzgericht Düsseldorf (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Nachi Europe GmbH och Hauptzollamt Krefeld, angående giltigheten av artikel 1.2 i rådets förordning (EEG) nr 2849/92 av den 28 september 1992 om ändring av den slutgiltiga antidumpningstull på import av kullager med en yttre diameter på över 30 mm med ursprung i Japan som införts genom förordning (EEG) nr 1739/85 (EGT L 286, s. 2, svensk specialutgåva, område 11, volym 20, s. 14). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Varken förstainstansrättens dom av den 2 maj 1995 i de förenade målen T-163/94 och T-165/94, NTN Corporation och Koyo Seiko mot rådet, eller domstolens dom av den 10 februari 1998 i mål C-245/95 P, kommissionen mot NTN och Koyo Seiko, har inverkat på giltigheten av artikel 1.2 i rådets förordning (EEG) nr 2849/92 av den 28 september 1992 om ändring av den slutgiltiga antidumpningstull på import av kullager med en yttre diameter på över 30 mm med ursprung i Japan som införts genom förordning (EEG) nr 1739/85 till den del som det i denna förordning har fastställts en antidumpningstull på kullager som har tillverkats av Nachi Fujikoshi Corporation.

En importör av dessa produkter, som till exempel Nachi Europe, som utan tvivel har haft möjlighet att väcka talan vid förstainstansrätten om ogiltigförklaring av antidumpningstull som har fastställts för dessa produkter, men som inte har väckt en sådan talan, kan inte därefter inför nationell domstol åberopa att denna tull inte är giltig. I ett sådant fall är den nationella domstolen bunden av att den

antidumpningstull har vunnit laga kraft som skall tillämpas enligt artikel 1.2 i förordning nr 2849/92 på kullager som har tillverkats av Nachi Fujikoshi och importerats av Nachi Europe.

⁽¹⁾ EGT C 246, 28.8.1999.**DOMSTOLENS DOM**

av den 20 februari 2001

i mål C-192/99 [begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office)]: The Queen mot Secretary of State for the Home Department, ex parte: Manjit Kaur, i närvaro av: Justice⁽¹⁾

(Unionsmedborgarskap — Medborgarskap i en medlemsstat — Förklaringar av Förenade kungariket angående definitionen av begreppet "medborgare" — Brittisk utomeuropeisk medborgare)

(2001/C 173/13)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet och V. Skouris, samt domarna D.A.O. Edward, J.-P. Pissocchet, P. Jann, L. Sevón, referent, R. Schintgen och F. Macken; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 20 februari 2001 avkunnat dom i mål C-192/99 angående en begäran enligt artikel 234 EG, från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Crown Office) (Förenade kungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan The Queen och Secretary of State for the Home Department, ex parte: Manjit Kaur, i närvaro av: Justice, angående tolkningen av artiklarna 8 och 8a i EG-fördraget (nu artiklarna 17 EG och 18 EG i ändrad lydelse) samt Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands regerings förklaring angående definitionen av begreppet medborgare, som bifogats Slutakten till Fördraget om Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands anslutning till Europeiska gemenskaperna (EGT L 73, 1972, s. 196), Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands regerings nya förklaring angående definitionen av begreppet medborgare (EGT C 23, 1983, s. 1) och förklaring nr 2 angående medborgarskap i en medlemsstat, som bifogats Slutakten till Fördraget om Europeiska unionen (EGT C 191, 1992, s. 98). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Frågan huruvida en person är medborgare i Förenade konungariket Storbritannien och Nordirland i den mening som avses i gemenskapsrätten skall avgöras med stöd av Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands förklaring 1982 angående definitionen av begreppet medborgare, som har ersatt Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands förklaring 1972 angående definitionen av begreppet medborgare, som bifogats Slutakten till Fördraget angående Konungariket Danmarks, Irlands och Förenade konungariket Storbritannien och Nordirlands anslutning till Europeiska gemenskaperna.

(¹) EGT C 226, 7.8.1999.

DOMSTOLENS DOM

av den 20 februari 2001

i mål C-205/99 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Supremo): Asociación Profesional de Empresas Navieras de Líneas Regulares (Analir) m.fl. mot Administración General del Estado (¹)

(Fri rörlighet för tjänster — Cabotage — Villkor för beviljande och vidmakthållande av föregående myndighetstillstånd — Förutsättningar för att samtidigt ålägga förpliktelse vid allmän trafik och ingå avtal om allmän trafik)

(2001/C 173/14)

(Rättegångsspråk: spanska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann och M. Wathelet samt domarna D.A.O. Edward, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr och C.W.A. Timmermans, referent; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: avdelningschefen D. Louterman-Hubeau), har den 20 februari 2001 avkunnat dom i mål C-205/99, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Tribunal Supremo (Spanien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Asociación Profesional de Empresas Navieras de Líneas Regulares (Analir) m.fl. och Administración General del Estado, angående tolkningen av artiklarna 1, 2 och 4 i rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) (EGT L 364, s. 7; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 203). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Enligt artikel 4 jämförd med artikel 1 i rådets förordning (EEG) nr 3577/92 av den 7 december 1992 om tillämpning av principen om frihet att tillhandahålla tjänster på sjötransportområdet inom medlemsstaterna (cabotage) är det endast tillåtet att göra tillhandahållandet av regelbundna cabotagetjänster från, till och mellan öar beroende av ett föregående myndighetstillstånd om:

- det kan visas att det föreligger ett faktiskt behov av allmän trafik, eftersom det vid fri konkurrens inte skulle finnas tillräckligt med regelbundna transporttjänster,
- det även kan visas att kravet på föregående myndighetstillstånd är nödvändigt och att det står i proportion till det eftersträlvade målet, och
- ett sådant krav grundas på objektiva, icke-diskriminerande kriterier som de berörda företagen fått kännedom om.

2) Gemenskapsrätten utgör inte hinder för att en medlemsstat, som villkor för beviljande och vidmakthållande av ett föregående myndighetstillstånd som ett medel att ålägga ett rederi inom gemenskapen en förpliktelse vid allmän trafik, uppställer krav som gör det möjligt att bedöma rederiets solvens, som till exempel fullgjord betalning av skatter och avgifter till det sociala trygghetssystemet, vilket gör det möjligt för en medlemsstat att kontrollera rederiets "kapacitet att utföra tjänsten", såvida detta krav tillämpas på ett icke-diskriminerande sätt.

3) Artikel 4.1 i förordning nr 3577/92 skall tolkas så att den ger en medlemsstat möjlighet att, beträffande en och samma linje eller sträcka för sjötransporter, som villkor för att få tillhandahålla sådana sjötransporter till, från och mellan öar, ålägga rederier förpliktelser vid allmän trafik och samtidigt med andra rederier ingå sådana avtal om vid allmän trafik som avses i artikel 2.3 i den nämnda förordningen, under förutsättning att det kan visas att det föreligger ett verkligt behov av allmän trafik och i den mån som denna samtidiga tillämpning sker på icke-diskriminerande grund och är motiverad med hänsyn till det allmänintresse som eftersträvas.

(¹) EGT C 204, 17.7.1999.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 22 februari 2001

i mål C-393/98 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo): Ministério Público, António Gomes Valente mot Fazenda Pública⁽¹⁾

(Interna skatter och avgifter — Speciell skatt på motorfordon — Begagnade fordon)

(2001/C 173/15)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna M. Wathelet (referent), D.A.O. Edward, P. Jann och L. Sevón; generaladvokat: N. Fennelly; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 22 februari 2001 avkunnat dom i mål C-393/98, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Supremo Tribunal Administrativo (Portugal), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Ministério Público, António Gomes Valente och Fazenda Pública, angående tolkningen av artikel 95 i EG-fördraget (nu artikel 90 EG i ändrad lydelse). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Det förhållandet att kommissionen avstår från att fullfölja ett fördragsbrottsförfarande mot en medlemsstat avseende viss lagstiftning påverkar inte skyldigheten för en domstol i denna medlemsstat som dömer i sista instans att i enlighet med artikel 177 tredje stycket i EG-fördraget (nu artikel 234 tredje stycket EG) hänskjuta en gemenskapsrättslig fråga avseende den berörda lagstiftningen till domstolen.*
- 2) *Det är inte tillåtet enligt artikel 95 första stycket i fördraget för en medlemsstat att på begagnade bilar som importerats från andra medlemsstater tillämpa ett beskattningssystem enligt vilket de nämnda fordonens faktiska värdeminskning beräknas på ett allmänt och abstrakt sätt på grundval av schablonmässiga kriterier eller tabeller vilka fastställs i en bestämmelse i lag eller annan författning, såvida dessa kriterier eller tabeller inte är sådana att de säkerställer att skatten inte ens i vissa fall överstiger det återstående belopp hänförligt till skatt vilket ingår i värdet av liknande fordon som redan är registrerade på det nationella territoriet.*

(¹) EGT C 397, 19.12.1998.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 22 februari 2001

i mål C-408/98 [begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court)]: Abbey National plc mot Commissioners of Customs & Excise⁽¹⁾

(Mervärdesskatt — Artiklarna 5.8, 17.2 a och 17.5 i sjätte mervärdesskattedirektivet — Överföring av samtliga tillgångar — Avdrag för den ingående skatt som har betalats för tjänster som överlåtaren har använt i samband med överföringen — Varor och tjänster som används i samband med den skattskyldiga personens skattepliktiga transaktioner)

(2001/C 173/16)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (D.A.O. Edward, tillförordnad ordförande på femte avdelningen, samt domarna P. Jann och L. Sevón, referent; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 22 februari 2001 avkunnat dom i mål C-408/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från High Court of Justice (England & Wales), Queen's Bench Division (Divisional Court), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Abbey National plc och Commissioners of Customs & Excise, angående tolkningen av artiklarna 5.8 och 17.2 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Om det till följd av att en medlemsstat har använt sig av valmöjligheten i artikel 5.8 i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund skall anses att en överföring av samtliga tillgångar eller någon del därav inte utgör någon leverans av varor, omfattas överlåtarens utgifter för de tjänster som förvärvats i syfte att genomföra överföringen av denna skattskyldiga persons allmänna kostnader och det finns följaktligen i princip ett direkt och omedelbart samband mellan förstnämnda utgifter och den skattskyldiga personens hela ekonomiska verksamhet. Om överlåtaren genomför såväl transaktioner för vilka mervärdesskatten är avdragsgill som transaktioner för vilka mervärdesskatten inte är avdragsgill,

framgår det av artikel 17.5 i sjätte direktivet 77/388 att han bara kan dra av den andel av mervärdesskatten som kan hänföras till de förstnämnda transaktionerna. Överlåtaren kan emellertid dra av hela den mervärdesskatt som hänför sig till ersättningen för de tjänster som förvärvats i syfte att genomföra överföringen, om det finns ett direkt och omedelbart samband mellan nämnda tjänster och en klart avgränsad del av hans ekonomiska verksamheter, så att utgifterna för nämnda tjänster omfattas av de allmänna kostnaderna för denna del av företagets verksamheter och alla transaktioner som ingår däri är mervärdesskattepliktiga.

(¹) EGT C 1, 4.1.1999.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 22 februari 2001

i de förenade målen C-52/99 och C-53/99 (begäran om förhandsavgörande från Cour du travail de Liège): Office national des pensions (ONP) mot Gioconda Camarotto (C-52/99), Giuseppina Vignone (C-53/99)(¹)

(Rådets förordning (EEG) nr 1408/71, i dess lydelse enligt förordning (EEG) nr 1248/92 — Social trygghet — Försäkring vid ålderdom och dödsfall — Beräkning av förmåner — Ändring av beräkningsregler)

(2001/C 173/17)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna D.A.O. Edward, referent, och P. Jann; generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 22 februari 2001 avkunnat dom i de förenade målen C-52/99 och C-53/99, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Cour du travail de Liège (Belgien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Office national des pensions (ONP) och Gioconda Camarotto (C-52/99), Giuseppina Vignone (C-53/99), angående tolkningen av artikel 95a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen (EGT L 149, s. 2; svensk specialutgåva, område 5, volym 1, s. 57), i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1248/92 av den 30 april 1992 (EGT L 136, s. 7; svensk specialutgåva, område 5, volym 5, s. 130). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Artikel 95a i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjemedlemmar flyttar inom gemenskapen, i dess lydelse enligt rådets förordning (EEG) nr 1248/92 av den 30 april 1992, med övergångsbestämmelser för tillämpning av förordning nr 1248/92, är tillämplig på pensionsberättigade som, redan innan ändringarna i den senare förordningen trätt i kraft, hade väckt talan vid en nationell domstol för att erhålla pensionsrättigheter under åberopande av att de nationella reglerna om kumulationsförbud inte fick tillämpas, en talan som ännu inte var avgjord när de nya bestämmelserna trädde i kraft.

2) Det åligger den nationella domstolen att för det första kontrollera om det i den nationella lagstiftningen föreskrivs att en ansökan om omprövning skall lämnas in antingen till den behöriga socialförsäkringsmyndigheten inom föreskriven tidsfrist och i enlighet med föreskrivna formkrav eller till själva domstolen i enlighet med tillämpliga processregler. För det andra åligger det den nationella domstolen att kontrollera att dessa regler varken är mindre förmånliga än dem som avser liknande situationer som omfattas av nationell rätt eller i praktiken gör det omöjligt eller orimligt svårt för de berörda att utöva rättigheter som följer av förordning nr 1408/71 i dess lydelse enligt förordning nr 1248/92.

(¹) EGT C 100, 10.4.1999.

DOMSTOLENS DOM

(andra avdelningen)

av den 22 februari 2001

i mål C-187/99 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo): Fazenda Pública mot Fábrica de Queijo Eru Portuguesa L.^{da}(¹)

(Förfarande för aktiv förädling — Förordning (EEG) nr 1999/85 — Avkastningsgrad för en förädlingsprocess — Tillstånd utfärdat av behörig tullmyndighet — Möjlighet för denna myndighet att ensidigt ändra avkastningsgraden)

(2001/C 173/18)

(Rättegångsspråk: portugisiska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, andra avdelningen (avdelningsordföranden V. Skouris samt domarna R. Schintgen, referent, och N. Colne-

ric; generaladvokat: A. Tizzano; justitiesekreterare: R. Grass), har den 22 februari 2001 avkunnat dom i mål C-187/99 angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Supremo Tribunal Administrativo (Portugal), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Fazenda Pública och Fábrica de Queijo Eru Portuguesa L.^{da}, i närvaro av: Ministério Público, angående tolkningen av rådets förordning (EEG) nr 1999/85 av den 16 juli 1985 om aktiv förädling (EGT L 188, s. 1), och särskilt dess artikel 11. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Artikel 11 i rådets förordning (EEG) nr 1999/85 av den 16 juli 1985 om aktiv förädling skall tolkas så, att den inte är tillämplig endast på förutsättningar eller krav för utfärdande av tillstånd till förfarande för aktiv förädling utan även på förutsättningar för användning eller genomförande av detta förfarande som föreskrivs för tillståndshavaren i tillståndet, och att tullmyndigheten följaktligen ensidigt kan ändra den avkastningsgrad som den hade fastställt när tillståndet utfärdades, om det vid detta förfarande visar sig att den avkastningsgrad som erhålls är högre än den som fastställts i tillståndet.
- 2) Varken förordning nr 1999/85 eller rättssäkerhetsprincipen utgör hinder för att tullmyndigheten ensidigt ändrar den avkastningsgrad som den hade fastställt i tillståndet, även om det visas att tullmyndigheten övervakade och kontrollerade tillståndshavarens verksamhet innan tillståndet utfärdades.

(¹) EGT C 204, 17.7.1999.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 6 mars 2001

i mål C-278/98: Konungariket Nederländerna mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(”EUGFJ — Avslut av räkenskaper — Räkenskapsåret 1994 — Spannmål och nötkött”)

(2001/C 173/19)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen

och F. Macken, referent; generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl), har den 6 mars 2001 avkunnat dom i mål C-278/98: Konungariket Nederländerna (ombud: M.A. Fierstra och N. Wijmenga) mot Europeiska gemenskaperna kommission (ombud: H. van Vliet), angående en talan om delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut 98/358/EG av den 6 maj 1998 om avslut av medlemsstaternas räkenskaper avseende utgifter som finansieras genom garanti-sektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruk (EUGFJ) för räkenskapsåret 1994 (EGT L 163, s. 28), till den del kommissionen inte har godkänt att gemenskapen finansierar ett belopp om 16 378 716,63 NLG avseende utgifter som den sökande medlemsstaten har haft för forskottsfinansiering av exportbidrag. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Talan ogillas.
- 2) Konungariket Nederländerna skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 299, 26.9.1998.

DOMSTOLENS DOM

av den 6 mars 2001

i mål C-273/99 P: Bernard Connolly mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Överklagande — Tjänstemän — Disciplinärt förfarande — Avstängning — Motivering — Påstående om fel — Artiklarna 11, 12 och 17 i tjänsteföreskrifterna — Likabehandling)

(2001/C 173/20)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i ”Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt”)

Domstolen (ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet, referent, och V. Skouris samt domarna D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen och N. Colneric; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: R. Grass), har den 6 mars 2001 avkunnat dom i mål C-273/99 P: Bernard Connolly, före detta tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, bosatt i London (Förenade kungariket)

(ombud: advokaterna J. Sambon och P.-P. van Gehuchten, med delgivningsadress i Luxemburg), angående överklagande av dom meddelad den 19 maj 1999 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) i mål T-203/95, Connolly mot kommissionen (REGP 1999, s. I-A-83 och s. II-443), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom, i vilket den andra parten är Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valsesia och J. Currall, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten D. Waelbroeck). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Bernard Connolly skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 281, 2.10.1999.

DOMSTOLENS DOM

av den 6 mars 2001

i mål C-274/99 P: Bernard Connolly mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Överklagande — Tjänstemän — Disciplinärt förfarande — Artiklarna 11, 12 och 17 i tjänsteföreskrifterna — Yttrandefrihet — Lojalitetsplikt — Skadlig inverkan på tjänstens anseende)

(2001/C 173/21)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet, referent, och V. Skouris samt domarna D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen och N. Colneric; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: R. Grass), har den 6 mars 2001 avkunnat dom i mål C-274/99 P, Bernard Connolly, före detta tjänsteman vid Europeiska gemenskapernas kommission, bosatt i London (Förenade kungariket) (ombud: J. Sambon och P.-P. van Gehuchten, avocats, med delgivningsadress i Luxemburg), angående överklagande av dom meddelad den 19 maj 1999 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt (första avdelningen) i de förenade målen T-34/96 och T-163/96, Connolly mot kommissionen (REGP 1999, s. I-A-87 och s. II-463), i vilket det förs talan om upphävande av denna dom, i vilket den andra parten är Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: G. Valsesia och J. Currall, båda i egenskap av ombud, biträdda av advokaten D. Waelbroeck). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Bernard Connolly skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 299, 16.10.1999.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 8 mars 2001

i de förenade målen C-397/98 och C-410/98 (begäran om förhandsavgörande från High Court of Justice): Metallgesellschaft Ltd m.fl. (C-397/98), Hoechst AG, Hoechst (UK) Ltd (C-410/98) mot Commissioners of Inland Revenue, HM Attorney General (¹)

(Etableringsfrihet — Fri rörlighet för kapital — Betalning i förskott av bolagsskatt på vinster som ett dotterbolag delat ut till sitt moderbolag — Moderbolag med säte i en annan medlemsstat — Åsidosättande av gemenskapsrätten — Talan om återbetalning eller skadeståndstalan — Ränta)

(2001/C 173/22)

(Rättegångsspråk: engelska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna M. Wathelet, referent, D.A.O. Edward, P. Jann och L. Sevón; generaladvokat: N. Fennelly; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 8 mars 2001 avkunnat dom i de förenade målen C-397/98 och C-410/98, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från High Court of Justice (England & Wales), Chancery Division (Förenade kungariket), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Metallgesellschaft Ltd m.fl. (C-397/98), Hoechst AG, Hoechst (UK) Ltd (C-410/98) och Commissioners of Inland Revenue, HM Attorney General, angående tolkningen av artiklarna 6 och 52 i EG-fördraget (nu artiklarna 12 EG och 43 EG i ändrad lydelse), 58 i EG-fördraget (nu artikel 48 EG) och/eller artikel 73b i EG-fördraget (nu artikel 56 EG). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Artikel 52 i EG-fördraget (nu artikel 43 EG i ändrad lydelse) utgör hinder för en medlemsstats skattelagstiftning, som den som är i fråga i målen vid den nationella domstolen, vilken ger bolag med hemvist i denna medlemsstat möjlighet att omfattas av skatteregler som gör det möjligt för dem att ge utdelningar till sina moderbolag utan att behöva erlagga bolagsskatt i förskott, förutsatt att även moderbolaget har sitt hemvist i denna medlemsstat, och inte ger dem denna möjlighet när moderbolaget har sitt hemvist i en annan medlemsstat.
- 2) När ett dotterbolag med hemvist i en medlemsstat har varit skyldigt att i förskott betala bolagsskatt på utdelningar till sitt moderbolag med hemvist i en annan medlemsstat, medan dotterbolag till moderbolag med hemvist i den förstnämnda medlemsstaten under liknande omständigheter har kunnat välja att omfattas av skatteregler som gör att de undgår denna skyldighet, krävs det enligt artikel 52 i fördraget att dotterbolagen med hemvist i denna stat och deras moderbolag med hemvist i en annan medlemsstat har tillgång till verksamma rättsmedel för att få återbetalning eller skadestånd för den ekonomiska förlust som de lidit till förmån för myndigheterna i den berörda medlemsstaten på grund av att dotterbolagen betalat skatten i förskott.

Att en sådan talan enbart syftar till att erhålla ränta som motsvarar den ekonomiska förlusten på grund av att de belopp som erlagts i förskott inte har varit tillgängliga utgör inte skäl för att ogilla en sådan talan.

I avsaknad av gemenskapsrättsliga föreskrifter skall det i den berörda medlemsstatens rättsordning anges vilka förfaranden för att väcka talan som är avsedda för en sådan talan, inbegripet regler om därtill knutna frågor såsom eventuell betalning av ränta, och dessa förfaranden får inte göra det i praktiken omöjligt eller orimligt svårt att utöva rättigheter som följer av gemenskapsrätten.

- 3) Gemenskapsrätten utgör hinder för att en nationell domstol ogillar eller nedsätter ett anspråk, som framförts vid den av ett bolag med hemvist i medlemsstaten och dess moderbolag med hemvist i en annan medlemsstat för att få återbetalning eller skadestånd för den ekonomiska förlust som de lidit på grund av att dotterbolaget betalat bolagsskatt i förskott, enbart på den grunden att de inte har ansökt hos skattemyndigheten om att få omfattas av de skatteregler enligt vilka dotterbolaget skulle ha undgått skyldigheten att betala skatten i förskott och således inte har utnyttjat de rättsmedel som stod till deras förfogande för att få till stånd en omprövning av skattemyndighetens avslag, med stöd av principerna om gemenskapsrättens företräde och direkta effekt, trots att det enligt nationell lagstiftning under alla omständigheter var uteslutet att dotterbolag med hemvist i medlemsstaten och deras moderbolag med hemvist i en annan medlemsstat kunde omfattas av dessa skatteregler.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 8 mars 2001

i mål C-405/98 (begäran om förhandsavgörande från Stockholms tingsrätt): Konsumentombudsmannen (KO) mot Gourmet International Products AB (GIP)⁽¹⁾

(Fri rörlighet för varor — Artiklarna 30 och 36 i EG-fördraget (nu artiklarna 28 EG och 30 EG i ändrad lydelse) — Frihet att tillhandahålla tjänster — Artiklarna 56 och 59 i EG-fördraget (nu artiklarna 46 EG och 49 EG i ändrad lydelse) — Svensk lagstiftning om alkoholreklam — Försäljningsformer — Åtgärd med motsvarande verkan som en kvantitativ restriktion — Motiverad för att skydda folkhälsan)

(2001/C 173/23)

(Rättegångsspråk: svenska)

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna V. Skouris, J.-P. Puissochet, referent, R. Schintgen och F. Macken; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitiesekreterare: biträdande justitiesekreteraren H. von Holstein), har den 8 mars 2001 avkunnat dom i mål C-405/98, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Stockholms tingsrätt (Sverige), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Konsumentombudsmannen (KO) och Gourmet International Products AB (GIP), angående tolkningen av artiklarna 30, 36, 56 och 59 i EG-fördraget (nu artiklarna 28 EG, 30 EG, 46 EG och 49 EG i ändrad lydelse). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artiklarna 30 och 36 i EG-fördraget (nu artiklarna 28 EG och 30 EG i ändrad lydelse) och artiklarna 56 och 59 i EG-fördraget (nu artiklarna 46 EG och 49 EG i ändrad lydelse) utgör inte hinder mot ett sådant förbud mot kommersiella annonser för alkoholdrycker som det som föreskrivs i 2 § lagen (1978:763) med vissa bestämmelser om marknadsföring av alkoholdrycker, i dess ändrade lydelse, för så vitt det inte mot bakgrund av de faktiska och rättsliga omständigheter som kännetecknar förhållandena i den berörda medlemsstaten framgår att det är möjligt att skydda folkhälsan mot alkoholens skadeverkningar genom åtgärder som i mindre utsträckning påverkar handeln inom gemenskapen.

⁽¹⁾ EGT C 1, 4.1.1999.

⁽¹⁾ EGT C 1, 4.1.1999.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 8 mars 2001

i mål C-415/98 (begäran om förhandsavgörande från Bundesfinanzhof): Laszlo Bakcsi mot Finanzamt Fürstentfeldbruck⁽¹⁾

(Mervärdesskatt — Artiklarna 2.1, 5.6 och 11 A 1 a i sjätte mervärdesskattedirektivet — Vara med blandad användning — Ingår i den skattskyldiges privata tillgångar eller bland tillgångarna i hans rörelse — Försäljning av tillgång i rörelse — Begagnad vara som köpts från en privatperson)

(2001/C 173/24)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (D.A.O. Edward, tillförordnad avdelningsordförande på femte avdelningen, samt domarna P. Jann och L. Sevón, referent; generaladvokat: A. Saggio; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 8 mars 2001 avkunnat dom i mål C-415/98, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Bundesfinanzhof (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Laszlo Bakcsi och Finanzamt Fürstentfeldbruck, angående tolkningen av rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) En skattskyldig som förvärvar en investeringsvara för såväl yrkesmässigt som privat bruk kan hänföra den uteslutande till sina privata tillgångar och således helt undanta den från mervärdesskattesystemet.
- 2) Om en skattskyldig har valt att helt tillföra sin rörelses tillgångar en investeringsvara som han använder för såväl yrkesmässiga som privata ändamål är försäljningen mervärdesskattepliktig fullt ut, enligt artiklarna 2.1 och 11 A 1 a i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund. Om den skattskyldige endast har tillfört tillgångarna i sin rörelse den andel av varan som används för yrkesmässiga ändamål är endast försäljningen av denna andel mervärdesskattepliktig. Det förhållandet att varan har köpts begagnad av en icke skattskyldig och att den skattskyldige således inte har haft rätt att göra avdrag för kvarstående mervärdesskatt som belastar varan är utan betydelse

i detta avseende. Om den skattskyldige gör uttag av en sådan vara från sitt företag måste denna vara betraktas som en vara för vilken mervärdesskatten inte har varit avdragsgill i den mening som avses i artikel 5.6 i det ovannämnda direktivet och beskattning av uttaget i enlighet med denna bestämmelse är följaktligen utesluten. Om den skattskyldige därefter säljer varan utför han denna transaktion i egenskap av privatperson. Transaktionen omfattas således inte av mervärdesskattesystemet.

⁽¹⁾ EGT C 20, 23.1.1999.

DOMSTOLENS DOM

av den 8 mars 2001

i mål C-215/99 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht Feldkirch): Friedrich Jauch mot Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter⁽¹⁾

("Social trygghet för migrerande arbetstagare — Österrikskt system för försäkring mot risken för vårdbehov — Klassificering av förmåner och tillåtlighet av ett bostättningsvillkor med avseende på förordning (EEG) nr 1408/71")

(2001/C 173/25)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G.C. Rodríguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, A. La Pergola, M. Wathelet och V. Skouris, samt domarna D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, referent, P. Jann, L. Sevón, R. Schintgen, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues och C.W.A. Timmermans; generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl), har den 8 mars 2001 avkunnat dom i mål C-215/99 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Landesgericht Feldkirch (Österrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Friedrich Jauch och Pensionsversicherungsanstalt der Arbeiter, angående tolkningen av artiklarna 10a.1 och 19.1 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996 (EGT L 28, 1997, s. 1). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Det strider mot artikel 19.1 i rådets förordning (EEG) nr 1408/71 av den 14 juni 1971 om tillämpningen av systemen för social trygghet när anställda, egenföretagare eller deras familjer flyttar inom gemenskapen, i dess ändrade och uppdaterade lydelse enligt rådets förordning (EG) nr 118/97 av den 2 december 1996, och motsvarande bestämmelser i övriga avsnitt i kapitel 1 i avdelning III i denna förordning att det som villkor för rätten till utbetalning av Pflegegeld (vårdbidrag) enligt Bundespflegegesetz (Österrikisk förbunds lag om vårdbidrag) krävs att den vårdbehövande personen har sitt vanliga hemvist i Österrike.

(¹) EGT C 226, 7.8.1999.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 8 mars 2001

i mål C-266/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike(¹)

(Fördragsbrott — Kvaliteten på det ytvatten som är avsett för framställning av dricksvatten — Direktiv 75/440/EEG — Villkor för uttag av dricksvatten i Bretagne)

(2001/C 173/26)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen och F. Macken, referent; generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitisekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 8 mars 2001 avkunnat dom i mål C-266/99: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Nolin) mot Republiken Frankrike (ombud: K. Rispal-Bellanger och D. Colas), angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 75/440/EEG av den 16 juni 1975 om den kvalitet som krävs på det ytvatten som är avsett för framställning av dricksvatten i medlemsstaterna (EGT L 194, s. 26; svensk specialutgåva, område 15, volym 1, s. 232), och särskilt dess artikel 4, genom att inte vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att kvaliteten på det ytvatten som är avsett för uttag av dricksvatten uppfyller de krav på värden som fastställts enligt artikel 3 i direktivet. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4 i rådets direktiv 75/440/EEG av den 16 juni 1975 om den kvalitet som krävs på det ytvatten som är avsett för framställning av dricksvatten i medlemsstaterna, genom att inte vidta de åtgärder som är nödvändiga för att se till att kvaliteten på det ytvatten som är avsett för uttag av dricksvatten uppfyller de krav på värden som fastställs enligt artikel 3 i detta direktiv.

2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 281, 2.10.1999.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 8 mars 2001

i mål C-278/99 (begäran om förhandsavgörande från Hoge Raad der Nederlanden): Brottmål mot Georgius van der Burg(¹)

(Tekniska standarder och föreskrifter — Radiosändare av icke godkänd typ — Reklam)

(2001/C 173/27)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann, referent, samt domarna V. Skouris, J.-P. Puissochet, R. Schintgen och N. Colneric; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitisekreterare: R. Grass), har den 8 mars 2001 avkunnat dom i mål C-278/99, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Hoge Raad der Nederlanden (Nederländerna), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga brottmålet mot Georgius van der Burg, angående tolkningen av artikel 1 i rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter (EGT L 109, s. 8; svensk specialutgåva, område 13, volym 12, s. 154). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

En sådan nationell bestämmelse som artikel C.11.1.1 i Beslut radioelektrische inrichtingen, i vilken det föreskrivs ett förbud mot kommersiell reklam för radiosändare av icke godkänd typ, är inte en sådan teknisk föreskrift enligt rådets direktiv 83/189/EEG av den 28 mars 1983 om ett informationsförfarande beträffande tekniska standarder och föreskrifter som borde ha anmälts till kommissionen innan den antogs.

(¹) EGT C 265, 18.9.1999.

DOMSTOLENS DOM

(första avdelningen)

av den 8 mars 2001

i mål C-316/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Förbundsrepubliken Tyskland (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 96/43/EG — Underlåtenhet att införliva inom föreskriven tidsfrist)

(2001/C 173/28)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, första avdelningen (avdelningsordföranden M. Wathelet samt domarna P. Jann, referent, och L. Sevón; generaladvokat: A. Tizzano; justitiesekreterare: R. Grass), har den 8 mars 2001 avkunnat dom i mål C-316/99: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: K.-D. Borchardt) mot Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: W.-D. Plessing och C.-D. Quassowski) angående en talan om fastställelse av att Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget och rådets direktiv 96/43/EG av den 26 juni 1996 om ändring och kodifiering av direktiv 85/73/EEG om finansieringen av veterinära besiktningar och kontroller av levande djur och vissa animaliska produkter och om ändring av direktiv 90/675/EEG och 91/496/EEG (EGT L 162, s. 1, och rättelse EGT L 8, 1997, s. 32) genom att inte inom den föreskrivna fristen vidta samtliga nödvändiga åtgärder för att följa direktivet. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 4.1 första stycket i rådets direktiv 96/43/EG av den 26 juni 1996 om ändring och kodifiering av direktiv 85/73/EEG om finansieringen av veterinära besiktningar och kontroller av levande djur och vissa animaliska produkter och om ändring av direktiven 90/675/EEG och 91/496/EEG genom att inte inom den föreskrivna fristen anta alla de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa de bestämmelser som avses i detta stycke.

2) Talan ogillas i övrigt.

3) Förbundsrepubliken Tyskland förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 299, 16.10.1999.

DOMSTOLENS DOM

(fjärde avdelningen)

av den 8 mars 2001

i mål C-97/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (¹)

(Fördragsbrott — Underlåtenhet att införliva direktiv 97/52/EG)

(2001/C 173/29)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, fjärde avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna D.A.O. Edward och S. von Bahr, referent; generaladvokat: J. Mischo; justitiesekreterare: R. Grass), har den 8 mars 2000 avkunnat dom i mål C-97/00: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Nolin) mot Republiken Frankrike (ombud: K. Rispal-Bellanger och S. Pailler) angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/52/EG av den 13 oktober 1997 om ändring av direktiven 92/50/EEG, 93/36/EEG och 93/37/EEG om samordning av förfarandena vid tilldelning av kontrakt vid offentlig upphandling av tjänster, varor samt bygg- och anläggningsarbeten (EGT L 328, s. 1) genom att inte underrätta om eller anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 97/52/EG av den 13 oktober 1997 om ändring av direktiven 92/50/EEG, 93/36/EEG och 93/37/EEG om samordning av förfarandena vid tilldelning av kontrakt vid offentlig upphandling av tjänster, varor samt bygg- och anläggningsarbeten genom att inte inom den föreskrivna tidsfristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa nämnda direktiv.
- 2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 1) Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket genom att inte anta alla de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 5.4, 5.6 och 10.1 i nämnda direktiv, jämförda med bilaga 2 avsnitt A, bilaga 3 punkt 1.3 och bilaga 5 punkt 4 e till detta direktiv.
- 2) Storhertigdömet Luxemburg skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 176, 24.6.2000.

(¹) EGT C 247, 26.8.2000.

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

av den 8 mars 2001

i mål C-266/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg (¹)

(Fördragsbrott — Direktiv 91/676/EEG)

(2001/C 173/30)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, tredje avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna J.-P. Puissochet och F. Macken, referent; generaladvokat: L.A. Geelhoed; justitiesekreterare: R. Grass), har den 8 mars 2001 avkunnat dom i mål C-266/00: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: M. Nolin) mot Storhertigdömet Luxemburg (ombud: P. Steinmetz), angående en talan om fastställelse av att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket (EGT L 375, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 10, s. 192) genom att inte anta alla de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa artiklarna 5.4, 5.6 och 10.1 i direktivet, jämförda med bilaga 2 avsnitt A, bilaga 3 punkt 1.3 och bilaga 5 punkt 4 e till direktivet. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

DOMSTOLENS DOM

av den 13 mars 2001

i mål C-379/98 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Kiel): PreussenElektra AG mot Schleswig AG (¹)

(El — Förnybara energikällor — Nationell reglering enligt vilken elförsörjningsföretag åläggs en skyldighet att köpa el till minimipriser och kostnaderna som orsakas därav skall fördelas mellan dessa företag och de företag som använder nätet i föregående led — Statligt stöd — Förenligt med den fria rörelsen för varor)

(2001/C 173/31)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen (ordföranden G.C. Rodriguez Iglesias, avdelningsordförandena C. Gulmann, M. Wathelet och V. Skouris samt domarna D.A.O. Edward, J.-P. Puissochet, P. Jann, L. Sevón och R. Schintgen, referent; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitiesekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl), har den 13 mars 2001 avkunnat dom i mål C-379/98, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Landgericht Kiel (Tyskland), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan PreussenElektra AG och Schleswig AG, i närvaro av: Windpark Reußenköge III GmbH och Land Schleswig-Holstein, angående tolkningen av artiklarna 30 och 92 i EG-fördraget (nu artiklarna 28 EG och 87 EG i ändrad lydelse) och artikel 93.3 i EG-fördraget (nu artikel 88.3 EG). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) En reglering i en medlemsstat enligt vilken privata elförsörjningsföretag åläggs en skyldighet att köpa den el som inom deras försörjningsområde produceras från förnybara energikällor, och detta till minimipriser som överstiger denna els faktiska ekonomiska värde, och enligt vilken den ekonomiska bördan som nämnda skyldighet medför fördelas mellan dessa elförsörjningsföretag och de privata elnätoperatörerna i föregående distributionsled, utgör inte ett statligt stöd i den mening som avses i artikel 92.1 i EG-fördraget (nu artikel 87.1 EG i ändrad lydelse).
- 2) Enligt nu gällande gemenskapsbestämmelser rörande elmarknaden är en sådan reglering som *Stromeinspeisungsgesetz*, i dess ändrade lydelse, inte oförenlig med artikel 30 i EG-fördraget (nu artikel 28 EG i ändrad lydelse).

(¹) EGT C 397, 19.12.1998.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 15 mars 2001

i mål C-165/98 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal correctionnel d'Arlon): André Mazzoleni mot Inter Surveillance Assistance SARL (¹)

(Frihet att tillhandahålla tjänster — Tillfälliga uppdrag för arbetstagare för fullgörande av avtal — Direktiv 96/71/EG — Garanterad minimilön)

(2001/C 173/32)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (tillförordnade ordföranden på femte avdelningen D.A.O. Edward (referent) samt domarna J.-P. Puissochet och L. Sevón; generaladvokat: S. Alber; justitisekreterare: avdelningsdirektören H.A. Rühl), har den 15 mars 2001 avkunnat dom i mål C-165/98 angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG), från Tribunal correctionnel d'Arlon (Belgien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan André Mazzoleni och Inter Surveillance Assistance SARL civilrättsligt ansvarig, i närvaro

av: Éric Guillaume m.fl., angående tolkningen av Europaparlamentets och rådets direktiv 96/71/EG av den 16 december 1996 om utstationering av arbetstagare i samband med tillhandahållande av tjänster (EGT L 18, 1997, s. 1) och av artikel 59 i EG-fördraget (nu artikel 49 EG i ändrad lydelse) och artikel 60 i EG-fördraget (nu artikel 50 EG). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 59 (nu artikel 49 EG i ändrad lydelse) och artikel 60 (nu artikel 50 EG) i EG-fördraget utgör inget hinder för en medlemsstat att föreskriva att ett företag som är etablerat i en annan medlemsstat och som tillhandahåller en tjänst inom den första medlemsstatens territorium skall betala sina anställda den minimilön som fastställts i denna medlemsstats lagstiftning. Det skulle emellertid kunna vara oproportionerligt att tillämpa en sådan lagstiftning om de anställda i ett företag som är etablerat i ett gränsområde är tvungna att, som deltidsarbete och under kortare perioder, utföra en del av sitt arbete i en eller till och med i flera andra medlemsstater än den i vilken företaget är etablerat. Det ankommer följaktligen på de nationella myndigheterna i värdmedlemsstaten att fastställa om och i vilken utsträckning tillämpningen av en nationell lagstiftning som inför en minimilön på ett sådant företag är proportionerlig när det gäller att säkerställa skyddet för de berörda arbetstagarna.

(¹) EGT C 209, 4.7.1998.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 15 mars 2001

i mål C-265/99: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike (¹)

(Fördragsbrott — Artikel 95 i EG-fördraget (nu artikel 90 EG i ändrad lydelse) — Motorfordonsskatt)

(2001/C 173/33)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna M. Wathelet, referent, D.A.O. Edward,

P. Jann och L. Sevón; generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: byrådirektören L. Hewlett), har den 15 mars 2001 avkunnat dom i mål C-265/99: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: E. Traversa och H. Michard) mot Republiken Frankrike (ombud: K. Rispal-Bellanger och S. Seam), angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 95 i EG-fördraget (nu artikel 90 EG i ändrad lydelse), genom att

DOMSTOLENS DOM

(tredje avdelningen)

av den 15 mars 2001

i mål C-83/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Konungariket Nederländerna ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Underlåtenhet att införliva direktiv 97/24/EG — Komponenter och karakteristiska egenskaper hos två- eller trehjuliga motorfordon)

(2001/C 173/34)

(Rättegångsspråk: nederländska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

- bibehålla och tillämpa bestämmelser om tillämpning av en formel för beräkning av skattemässig motorstyrka som missgynnar fordon som är utrustade med manuella växellådor med sex växellägen eller automatiska växellådor med fem växellägen, vilket får diskriminerande eller protektionistiska verkningar för fordon som är tillverkade i andra medlemsstater jämfört med liknande eller konkurrerande inhemska fordon, och
- bibehålla bestämmelser om begränsning av K-faktorn vid beräkning av skattemässig motorstyrka för de fordon som godkändes i enskilda förfaranden mellan den 1 januari 1978 och den 12 januari 1988 och som befunnits motsvara typgodkända fordon som har en verklig motorstyrka som överstiger 100 kW.

Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Republiken Frankrike har åsidosatt sina skyldigheter enligt artikel 95 första stycket i EG-fördraget (nu artikel 90 EG första stycket i ändrad lydelse) genom att bibehålla och tillämpa bestämmelser om tillämpning av en formel för beräkning av skattemässig motorstyrka som missgynnar fordon som är utrustade med manuella växellådor med sex växellägen eller automatiska växellådor med fem växellägen, vilket får diskriminerande eller protektionistiska verkningar för bilar som är tillverkade i andra medlemsstater jämfört med liknande inhemska fordon.*
- 2) *Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 281, 2.10.1999.

Domstolen, tredje avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna F. Macken och J.N. Cunha Rodrigues, referent; generaladvokat: S. Alber; justitiesekreterare: R. Grass), har den 15 mars 2001 avkunnat dom i mål C-83/00: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: C. van der Hauwaert) mot Konungariket Nederländerna (ombud: M.A. Fierstra och J. van Bakel), angående en talan om fastställelse av att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 97/24/EG av den 17 juni 1997 om vissa komponenter och karakteristiska egenskaper hos två- eller trehjuliga motorfordon (EGT L 226, s. 1). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) *Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt EG-fördraget genom att inte inom den föreskrivna fristen anta de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa Europaparlamentets och rådets direktiv 97/24/EG av den 17 juni 1997 om vissa komponenter och karakteristiska egenskaper hos två- eller trehjuliga motorfordon.*
- 2) *Konungariket Nederländerna skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 176, 24.6.2000.

DOMSTOLENS DOM

(femte avdelningen)

av den 15 mars 2001

i mål C-108/00 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État): Syndicat des producteurs indépendants (SPI) mot Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie⁽¹⁾

(Bestämmelser om skatter och avgifter — Harmonisering av lagstiftning — Omsättningsskatt — Gemensamt system för mervärdesskatt — Artikel 9.2 e andra strecksatsen i sjätte mervärdesskattedirektivet — Fastställelse av den plats där den skatterättsliga anknytningen föreligger — Reklamtjänster — Innefattar tjänst som tillhandahålls genom en tredje man)

(2001/C 173/35)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, femte avdelningen (avdelningsordföranden A. La Pergola samt domarna M. Wathelet, D.A.O. Edward, P. Jann, referent, och L. Sevón; generaladvokat: F.G. Jacobs; justitiesekreterare: avdelningschefen D. Louterman-Hubeau), har den 15 mars 2001 avkunnat dom i mål C-108/00, angående en begäran enligt artikel 234 EG, från Conseil d'État (Frankrike), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen anhängiga målet mellan Syndicat des producteurs indépendants (SPI) och Ministère de l'Économie, des Finances et de l'Industrie, angående tolkningen av artikel 9.2 e i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28). Domslutet i denna dom har följande lydelse:

Artikel 9.2 e andra strecksatsen i rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningsskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund skall tolkas så att den är tillämplig inte enbart på reklamtjänster som tillhandahålls direkt och som den som tillhandahåller tjänsten fakturerar en skattskyldig annonsören och som faktureras tredje man som i sin tur fakturerar annonsören.

⁽¹⁾ EGT C 149, 27.5.2000.

DOMSTOLENS DOM

(sjätte avdelningen)

av den 15 mars 2001

i mål C-147/00: Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike⁽¹⁾

("Fördragsbrott — Kvaliteten på badvatten — Felaktig tillämpning av direktiv 76/160/EEG")

(2001/C 173/36)

(Rättegångsspråk: franska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, sjätte avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna J.-P. Puissochet, F. Macken, N. Colneric och J.N. Cunha Rodrigues, referent; generaladvokat: D. Ruiz-Jarabo Colomer; justitiesekreterare: R. Grass), har den 15 mars 2001 avkunnat dom i mål C-147/00: Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J.-F. Pasquier och G. Valero Jordana) mot Republiken Frankrike (ombud: K. Rispal-Bellanger och D. Colas), angående en talan om fastställelse av att Republiken Frankrike inte har vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 76/160/EEG av den 8 december 1975 om kvaliteten på badvatten (EGT L 31, 1976, s. 1; svensk specialutgåva, område 15, volym 2, s. 3) samt underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3, 4, 5 och 6 i detta direktiv, genom att

- i strid med artikel 4.1 i direktivet inte ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kvaliteten på badvatten inom tio år efter anmälan av direktivet överensstämmer med kraven i detta direktiv,
- i strid med artikel 6.1 i direktivet inte ha utfört provtagningar med minst den frekvens som fastställts i bilagan till direktiv 76/160 för samtliga parametrar och badvat-
ten, och
- inte ha utfört provtagningar avseende parametern kolibakterier, totalt. Domslutet i denna dom har följande lydelse:

- 1) Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 3, 4, 5 och 6 i rådets direktiv 76/160/EEG av den 8 december 1975 om kvaliteten på badvatten, genom att
- i strid med artikel 4.1 i direktivet inte ha vidtagit alla nödvändiga åtgärder för att säkerställa att kvaliteten på badvatten inom tio år efter anmälan av direktivet överensstämmer med kraven i detta direktiv,
 - i strid med artikel 6.1 i direktivet inte ha utfört provtagningar med minst den frekvens som fastställts i bilagan till direktiv 76/160 för samtliga parametrar och badvatten, och
 - inte ha utfört provtagningar avseende parametern kolibakterier, totalt.
- 2) Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EGT C 176, 24.6.2000.

DOMSTOLENS BESLUT

(andra avdelningen)

av den 26 oktober 2000

i mål C-447/98 P: Molkerei Großbraunschain GmbH, och Bene Nahrungsmittel GmbH mot Europeiska gemenskapernas kommission (¹)

(Gemenskapsskydd för ursprungsbeteckningar — Kommissionens förordning om registrering av beteckningen Altenburger Ziegenkäse — Talan om ogiltigförklaring — Avvisning — Uppenbart att överklagandet är ogrundat)

(2001/C 173/37)

(Rättegångsspråk: tyska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, andra avdelningen (avdelningsordföranden V. Skouris samt domarna R. Schintgen, referent, och N. Colneric; generaladvokat: P. Léger; justitiesekreterare: R. Grass), har den 26 oktober 2000 meddelat beslut i mål C-447/98 P: Molkerei Großbraunschain GmbH, Altenburg (Tyskland), och Bene Nahrungsmittel GmbH, Altenburg (Tyskland) (ombud: advokaterna M. Loschelder och T. Klingbeil, Köln, delgivningsadress: advokatbyrå M. Loesch, 4, rue Carlo Hemmer, Luxemburg), angående/överklagande av beslut meddelat den 15 september 1998 av Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt

(andra avdelningen) i mål T-109/97, Molkerei Großbraunschain och Bene Nahrungsmittel mot kommissionen (REG 1998, s. II-3533), i vilket det förs talan om upphävande av detta beslut, i vilket de andra parterna är Europeiska gemenskapernas kommission) (ombud: J.L. Iglesias Buhigues och U. Wölker, biträdda av B. Wägenbaur), med stöd av Republiken Frankrike (ombud: K. Rispal-Bellanger och C. Vasak), Freistaat Thüringen (ombud: advokaten G.M. Berrisch, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrå G. Harles, 8-10, rue Mathias Hardt, Luxemburg), och Molkerei und Weichkäseerei K.-H. Zimmermann GmbH, Falkenhain (Tyskland) (ombud: advokaterna P. Lotze och S. Lehr, Bryssel, delgivningsadress: advokatbyrå R. Faltz, 6, rue Heinrich Heine, Luxemburg). Beslutet har följande lydelse:

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Molkerei Großbraunschain GmbH och Bene Nahrungsmittel GmbH skall ersätta rättegångskostnaderna.
- 3) Republiken Frankrike och Freistaat Thüringen skall bära sina rättegångskostnader.

(¹) EGT C 33, 6.2.1999.

DOMSTOLENS BESLUT

(tredje avdelningen)

av den 15 december 2000

i mål C-86/98 (begäran om förhandsavgörande från Consiglio di Stato): Questore di Macerata mot Claudio Peroni (¹)

(Artikel 104.3 i rättegångsreglerna — Frågan är identisk med en fråga som domstolen tidigare har avgjort)

(2001/C 173/38)

(Rättegångsspråk: italienska)

(Preliminär översättning; den slutgiltiga översättningen kommer att publiceras i "Rättsfallssamling från Europeiska gemenskapernas domstol och förstainstansrätt")

Domstolen, tredje avdelningen (avdelningsordföranden C. Gulmann samt domarna J.-P. Puisseochet (referent) och F. Macken;

generaladvokat: C. Stix-Hackl; justitiesekreterare: R. Grass), har den 15 december 2000 meddelat beslut i mål C-86/98, angående en begäran enligt artikel 177 i EG-fördraget (nu artikel 234 EG) från Consiglio di Stato (Italien), att domstolen skall meddela ett förhandsavgörande i det vid den nationella domstolen angångiga målet mellan Questore di Macerata och Claudio Peroni, angående tolkningen av bestämmelserna i EG-fördraget om friheten att tillhandahålla tjänster. Beslutet lyder enligt följande:

EG-fördragets bestämmelser om friheten att tillhandahålla tjänster utgör inte hinder för nationell lagstiftning i vilken rätten att bedriva vadhållningsverksamhet avseende sportevenemang förbehålls vissa organisationer, såsom fallet är med den italienska lagstiftningen, om lagstiftningen i fråga verkligen är motiverad av ett socialpolitiskt syfte att begränsa skadeverkningarna av sådan verksamhet och om de restriktioner som därigenom åläggs inte är oproportionerliga i förhållande till detta syfte.

(¹) EGT C 209, 4.7.1998.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division), av den 22 februari 2001 i målet mellan The Queen på ansökan av Novartis Pharmaceuticals UK Ltd mot Licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (genom Medicines Control Agency), 1) Sangstat UK Ltd och 2) Imtix-Sangstat UK Ltd, intervenienter

(Mål C-106/01)

(2001/C 173/39)

Court of Appeal (England & Wales) (Civil Division) begär genom beslut av den 22 februari 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 5 mars 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan The Queen på ansökan av Novartis Pharmaceuticals UK Ltd mot Licensing Authority established by the Medicines Act 1968 (genom Medicines Control Agency), 1) Sangstat UK Ltd och 2) Imtix-Sangstat UK Ltd, intervenienter, beträffande följande frågor:

1. Har en nationell behörig myndighet, vid bedömningen av frågan om godkännande skall meddelas för försäljning av en ny produkt (C) enligt artikel 4.8 andra stycket a iii i

direktiv 65/65 (¹) med hänvisning till en produkt (A) som har godkänts för mer än 6/10 år sedan, i något fall rätt att utan samtycke hänvisa till uppgifter som har lämnats in till stöd för en produkt (B) som har godkänts under de senaste 6/10 åren?

2. Kan sådan hänvisning i så fall göras i ett fall där

a) produkt B har godkänts enligt det blandade förenklade förfarandet i artikel 4.8 andra stycket a med hänvisning till produkt A och

b) de uppgifter till vilka hänvisning görs innehåller resultat av kliniska prövningar som den behöriga nationella myndigheten har uppgivit skulle vara nödvändiga för att godkännande för försäljning skulle meddelas och som har givits in för att visa att produkt B är säker trots att den har högre biotillgänglighet än produkt A när den ges i samma dos?

3. a) Skall det sista stycket i artikel 4.8 andra stycket a i direktiv 65/65 ("förbehållet") tillämpas endast på ansökningar enligt artikel 4.8 andra stycket a iii eller även på ansökningar enligt artikel 4.8 andra stycket a i?

b) Är överensstämmelse i allt väsentligt ett kriterium för att förbehållsregeln skall kunna tillämpas?

4. Kan olika produkter i något fall stämma överens i allt väsentligt enligt artikel 4.8 andra stycket a i och iii i direktiv 65/65 om de inte är bioekvivalenta, och i så fall under vilka omständigheter?

5. Vad innebär uttrycket farmaceutisk form, som domstolen använde i domen i mål C-368/96, Generics? (²) Har två produkter samma farmaceutiska form om de ges till en patient i form av en lösning som späas ut till en makroemulsion, en mikroemulsion respektive en nanodispersjon?

6. Är det förenligt med den allmänna principen om icke-diskriminering att en nationell behörig myndighet som behandlar blandade ansökningar om godkännande för försäljning enligt artikel 4.8 andra stycket a i direktiv 65/65, varvid hänvisning görs till produkt A, av två produkter, varav ingen är bioekvivalent med produkt A,

- i) uppger att alla sådana kliniska uppgifter som krävs enligt del 4.F i bilagan till direktiv 75/318/EEG⁽³⁾ måste ges in för att godkännande för försäljning av produkt B skall kunna meddelas men
- ii) efter att ha beaktat de uppgifter som har givits in till stöd för produkt B meddelar godkännande för försäljning av produkt C, trots att denna ansökan stöds av prövningar som inte uppfyller kraven i del 4.F i bilagan till direktiv 75/318/EEG?

- (1) Rådets direktiv 65/65/EEG av den 30 januari 1965 om tillnärmning av bestämmelser som fastställs genom lagar eller andra författningar och som gäller farmaceutiska specialiteter (EGT 22, 1965, s. 369; svensk specialutgåva, område 13, volym 1, s. 67).
- (2) REG 1998, s. I-7967.
- (3) Rådets direktiv 75/318/EEG av den 20 maj 1975 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om analytiska, farmakologiska, toxikologiska och kliniska normer och prövningsplaner för undersökning av farmaceutiska specialiteter (EGT L 147, 9.6.1975 s. 1).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Korkein Hallinto-oikeus (högsta förvaltningsdomstolen) av den 5 mars 2001 i målet Outokumpu Chrome Oy

(Mål C-114/01)

(2001/C 173/40)

Korkein Hallinto-oikeus begär genom beslut av den 5 mars 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 14 mars 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet Outokumpu Chrome Oy beträffande följande frågor:

- 1) Skall den sidosten som uppkommer vid utvinningen av malm i gruvdriften och/eller den behandlade sand som uppkommer vid förädlingen av malm anses utgöra sådant avfall som avses i artikel 1 a i rådets direktiv 75/442/EEG⁽¹⁾ av den 15 juli 1975 om avfall, i dess lydelse enligt rådets direktiv 91/156/EEG⁽²⁾ av den 18 mars 1991, med beaktande av följande omständigheter a-d?
- a) Vilken betydelse vid den ovannämnda bedömningen tillkommer den omständigheten att sidostenen och den behandlade sanden lagras på gruvfältet eller i

dess randområden? Har den omständigheten huruvida nämnda biprodukter lagras på gruvfältet, i dess randområden eller längre borta över huvudtaget någon betydelse vad gäller frågan huruvida nämnda biprodukter omfattas av avfallsbegreppet?

- b) Vilken betydelse vid bedömningen tillkommer den omständigheten att sidostenen har samma sammansättning som den berggrund ur vilken den har brutits och att sidostenens sammansättning inte förändras oberoende av hur länge eller på vilket sätt den lagras? Skall i detta sammanhang den behandlade sand som uppkommer till följd av utvinningen behandlas annorlunda än sidostenen?
- c) Vilken betydelse vid bedömningen tillkommer den omständigheten att sidostenen är ofarlig med avseende på människors hälsa och miljön, medan det enligt miljömyndighetens uppfattning är så att det i sanden frigörs miljö- och hälsofarliga ämnen? I vilken utsträckning skall man över huvud taget fästa vikt vid sidostenens och den behandlade sandens eventuella inverkan på hälsan och miljön vid bedömningen av om de utgör avfall?
- d) Vilken betydelse skall vid bedömningen tillmätas den omständigheten att avsikten är att sidostenen och den behandlade sanden skall kunna användas senare? Sidostenen och den behandlade sanden kan exempelvis utan några särskilda bearbetningsåtgärder återanvändas för att stödja gruvstollarna och sidostenen kan dessutom efter gruvans nedläggning användas vid utformningen av landskapet. Ur den behandlade sanden kan beroende på den tekniska utvecklingen i framtiden utvinnas dyrbara mineraler till olika ändamål. I vilken utsträckning skall uppmärksamhet fästas vid hur säkra planer gruvans innehavare har för sådan användning och för hur snart denna användning skall ske efter det att sidostenen och den behandlade sanden har deponerats på gruvfältet och i dess randområden?

- 2) Om fråga 1 skall besvaras på så sätt att sidostenen och/eller den behandlade sanden skall anses utgöra avfall i den mening som avses i artikel 1 a i rådets direktiv om avfall, behöver även följande fråga besvaras:
- a) Avser "annan lagstiftning" i artikel 2.1 b i avfallsdirektiv 91/156/EEG, som undantar vissa avfalls slag från direktivets tillämpningsområde och som enligt punkt ii bland annat rör avfall från prospektering, brytning och lagring av mineralresurser, enbart gemenskapsrättsliga bestämmelser? Eller kan även

nationell lagstiftning, såsom vissa bestämmelser i den finska gruvlagen och den finska avfallsförordningen, utgöra "annan lagstiftning" i den mening som avses i avfallsdirektivet?

- b) Om uttrycket "annan lagstiftning" även avser nationell lagstiftning, avser då nämnda uttryck då endast bestämmelser som redan var gällande när avfallsdirektiv 91/156/EEG trädde i kraft eller avses också bestämmelser som antogs efter denna tidpunkt?
- c) Om uttrycket "annan lagstiftning" även avser nationell lagstiftning, uppställs då i de grundläggande gemenskapsrättsliga bestämmelserna om miljöskydd eller i principerna i avfallsdirektivet krav beträffande miljöskyddsnivån vilka skall uppfyllas i de nationella bestämmelserna för att bestämmelserna i avfallsdirektivet inte skall tillämpas? Vilka är i så fall dessa krav?

(¹) EGT L 194, 25.7.1975, s. 39.

(²) EGT L 78, 26.3.1991, s. 32.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Tribunale di Bologna av den 20 februari 2001 i målet mellan Condominio "Facchini Orsini" och Kone Ascensori SpA

(Mål C-129/01)

(2001/C 173/41)

Tribunale di Bologna begär genom beslut av den 20 februari 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 21 mars 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Condominio "Facchini Orsini" och Kone Ascensori SpA:

"Kan föreningar för samäganderätt av fastigheter enligt artikel 1117-1139 i Codice civile anses vara konsumenter vad gäller tillämpningen av bestämmelserna i rådets direktiv 93/13/EEG(¹) av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal (EGT L 95) om de enskilda delägarna är fysiska personer eller handlar för ändamål som faller utanför deras näring eller yrke?"

(¹) EGT L 95, 21.4.1993, s. 29.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Employment Tribunal (Leeds) av den 12 januari 2001 i målet mellan P. Breckon och M. Barret och Secretary of State for Employment

(Mål C-137/01)

(2001/C 173/42)

Employment Tribunal (Leeds) begär genom beslut av den 12 januari 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 27 mars 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan P. Breckon och M. Barrett och Secretary of State for Employment beträffande följande fråga:

Är kraven i direktiv 80/987(¹) till fullo uppfyllda genom regler i nationell lagstiftning som kan leda till att ett krav mot en garantiinstitution avseende semesterersättning kan avslås på grund av en oförutsedd fördröjning av inträdet av arbetsgivarens insolvens, då dröjsmålet orsakats av arbetsgivaren?

(¹) Rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens (EGT L 283, s. 23; svensk specialutgåva, område 5, volym 2, s. 121).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Oberster Gerichtshof i Republiken Österrike av den 28 februari och 14 februari 2001 i målen mellan Christa Neukomm och Österreichischer Rundfunk samt Josef Lauer mann och Österreichischer Rundfunk

(Mål C-138/01 och C-139/01)

(2001/C 173/43)

Oberster Gerichtshof i Republiken Österrike begär genom beslut av den 28 februari och 14 februari 2001, vilka inkom till domstolens kansli den 27 mars 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målen mellan Christa Neukomm och Österreichischer Rundfunk samt Josef Lauer mann och Österreichischer Rundfunk beträffande följande frågor:

1. Skall de gemenskapsrättsliga bestämmelserna, särskilt bestämmelserna om skydd av enskilda med avseende på behandlingen av personuppgifter (artiklarna 1, 2, 6, 7 och 22 i direktiv 95/46/EG(¹), jämförda med artikel 6 (fd

artikel F) EU och artikel 8 i Europeiska konventionen för mänskliga rättigheter) tolkas på så sätt att de utgör hinder för nationell lagstiftning enligt vilken en offentligrättslig radiostation såsom rättssubjekt är skyldig att lämna inkomstuppgifter och ett statligt organ är skyldigt att insamla och vidarebefordra inkomstuppgifter i syfte att offentliggöra uppgifterna om namn och lön avseende anställda vid en offentligrättslig radiostation?

2. För det fall Europeiska gemenskapernas domstol besvarar fråga 1 jakande: Skall de bestämmelser som utgör hinder för en nationell lagstiftning med ovannämnda innehåll tillämpas direkt på så sätt att de kan åberopas av det organ som är skyldigt att lämna nämnda uppgifter, för att hindra att nationella bestämmelser som strider mot gemenskapsrätten tillämpas, så att en nationell lagstadgad skyldighet inte kan utgöra stöd för ett offentliggörande avseende berörda anställda?

(¹) EGT 1995, L 281, s. 31.

Talan mot Republiken Italien väckt den 29 mars 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-145/01)

(2001/C 173/44)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 29 mars 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Italien. Sökanden företräds av Antonio Aresu, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 77/187/EEG⁽¹⁾ av den 14 februari 1977 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagares rättigheter vid överlåtelse av företag, verksamheter eller delar av verksamheter, i synnerhet artiklarna 3 och 4 i detta, genom att bibehålla i kraft artikel 47.5 och 47.6 i lag nr 428 av den 29 december 1990, i den mån som det i dessa artiklar

- a) föreskrivs att det inte är nödvändigt att automatiskt överlåta alla anställningsavtal eller anställningsförhållanden från överlåtaren till förvärvaren i företag som har varit föremål för ackordsuppgrörelse bestående i överlåtelse av tillgångarna eller företag under tvångsförvaltning, när företagen själva fortsätter verksamheten efter överlåtelsen,

- b) vad beträffar företag som förklarats befinna sig i "crisi aziendale" (ekonomisk kris) föreskrivs att överlåtaren inte skall överlåta personalen och skulder härrörande från ett anställningsavtal eller anställningsförhållande till förvärvaren,

- förplikta Republiken Italien att betala rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 47.5 och 47.6 i lag nr 428/90 föreskrivs att reglerna i direktiv 77/187 inte skall tillämpas under följande omständigheter:

- a) Det berörda företaget befinner sig i en av följande situationer:

- det är ett företag eller en produktionsenhet som Comitato Interministeriale per la Politica Industriale (den interministeriella kommittén för industripolitik — CIPI) har förklarat befinna sig i ekonomisk kris enligt villkoren i lag nr 675/1977,

- det är ett företag som är försatt i konkurs,

- det är ett företag som har varit föremål för ackordsuppgrörelse bestående i överlåtelse av tillgångarna eller ett företag under tvångsförvaltning,

- det är ett företag vars tvångslikvidation har offentliggjorts,

- det är ett företag som står under tvångsförvaltning,

- b) ett avtal har ingåtts mellan företrädare för arbetstagarna och arbetsgivaren med avseende på ändringar i arbetsvillkoren eller delvis bibehållen sysselsättning.

Kommissionen anser att Italien rättsenligt har underlåtit att tillämpa direktiv 77/187 beträffande företag som är försatta i konkurs och företag som står under tvångsförvaltning. Det är däremot uppenbart att undantagen avseende fastställd ackordsuppgrörelse, tvångsförvaltning och förklaring att företaget är krisdrabbat strider mot gemenskapsrätten och domstolens rättspraxis.

Vad beträffar de företag som har varit föremål för ackordsuppgrörelse bestående i överlåtelse av tillgångarna eller som står under tvångsförvaltning, medger direktiv 77/187 inga undantag från den fulla verkan av dess bestämmelser, medan de italienska myndigheterna har motsatt inställning.

Vad beträffar de företag som CIPI har konstaterat befinna sig i ekonomisk kris i den mening som avses i lag nr 675/77 skall det anmärkas att artikel 4a.3 i direktiv 77/187, i den mån företag i en allvarig ekonomisk krissituation berörs, föreskriver att medlemsstaterna kan tillämpa punkt 2 b (det vill säga ändringar i arbetstagarnas anställningsvillkor) när behörig offentlig myndighet har förklarat att denna situation föreligger och är öppen för domstolskontroll och under förutsättning att sådana bestämmelser redan förelåg i nationell rätt före den 17 juli 1998. Enligt en gemensam förklaring av kommissionen och rådet med anledning av antagandet av direktiv 98/50 var det enbart Italien som hade lagstiftning av denna typ. Dessutom gäller också i detta fall principen att arbetstagares rättigheter skall skyddas. Denna princip iakttas inte genom den ifrågasatta italienska lagstiftningen, som utan vidare föreskriver att direktiv 77/187 inte skall tillämpas.

(¹) EGT L 61, 5.3.1977, s. 26.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verwaltungsgerichtshof av den 23 mars 2001 i målet mellan 1) Weber's Wine World HandelsgembH, 2) Ernestine Rathgeber, 3) Karl Schlosser, 4) Beta-Leasing GmbH, å ena sidan, och Abgabenberufungskommission Wien, å andra sidan

(Mål C-147/01)

(2001/C 173/45)

Verwaltungsgerichtshof (Österrike) begär genom beslut av den 23 mars 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 2 april 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1) Weber's Wine World HandelsgembH, 2) Ernestine Rathgeber, 3) Karl Schlosser, 4) Beta-Leasing GmbH, å ena sidan, och Abgabenberufungskommission Wien, å andra sidan, beträffande följande fråga:

Utgör artikel 10 EG (f.d. artikel 5 i EG-fördraget) och punkt 3 i domslutet i Europeiska gemenskapernas domstols dom av den 9 mars 2000 i mål C-437/97, EKW och Wein & Co (REG 2000, s. I-1157) — enligt vilken bestämmelserna i artikel 3.2 i direktiv 92/12/EEG (¹) inte kan åberopas till stöd för en ansökan om återbetalning av en sådan skatt som alkoholskatt, vilken har erlagts eller för vilken skatteplikt har inträtt före dagen för denna doms avkunnande, utom av sökande som före denna dag väckt talan vid domstol eller framställt motsvarande anspråk — hinder för att tillämpa den bestämmelse som infördes i 185 § tredje stycket WAO genom ändring

av Wiener Abgabenordnung (Wiens skattelag, nedan kallad WAO) av den 2 mars 2000, LGBl. nr 9/2000 — vilken även är tillämplig beträffande skattskyldighet som inträtt före lagändringen — enligt vilken det inte föreligger någon rätt till återbetalning om en annan person än den skattskyldige har burit skatten?

(¹) EGT L 76, 23.3.1992, s. 1.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 4 april 2001 av Republiken Grekland

(Mål C-148/01)

(2001/C 173/46)

Republiken Grekland har den 4 april 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av juridiske rådgivaren Vasileios Kontolaimos och juridiska ombudet Cry-soula Tsiavou, båda vid statens rättsliga råd, delgivningsadress: Greklands ambassad, 177, Val Ste Croix, Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- uppta målet till sakprövning,
- ogiltigförklara, alternativt ändra, kommissionens beslut av den 5 februari 2001 om undantagande från gemenskapsfinansiering av vissa utgifter som verkställt av medlemsstaterna inom ramen för garantisektionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGF) (delgivet med nr K(2001) 198).

Grunder och huvudargument

Republiken Grekland har gjort gällande att en felaktig finansiell korrigerings har gjorts med avseende på tilläggsavgifter och dröjsmålsränta inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter.

Republiken Grekland har anfört att den finansiella korrigeringen skall ogiltigförklaras, eftersom det skett en felaktig tolkning av gällande rättsregler, och eftersom beslutet är otillräckligt motiverat.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Court of Appeal (England och Wales), (Civil Division), av den 13 mars 2001 i målet mellan Commissioners of Customs and Excise och First Choice Holidays plc

(Mål C-149/01)

(2001/C 173/47)

Court of Appeal (England and Wales), (Civil Division), begär genom beslut av den 13 mars 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 26 mars 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan Commissioners of Customs and Excise och First Choice Holidays beträffande följande frågor:

När en researrangör i egenskap av resebyrå i den mening som avses i artikel 26 i rådets direktiv 77/388/EEG⁽¹⁾

- a) tillhandahåller semesterpaketresor till kunder genom en resebyrå som uppträder som agent för researrangören,
- b) tillåter resebyrån att tillhandahålla semesterpaketresor med en rabatt i förhållande till det pris som annonserats i researrangörens resekatalog (där kunden endast är skyldig att betala det rabatterade priset för semesterresan),
- c) kräver att resebyrån, som tillhandahåller den rabatterade resan, till researrangören vidarebefordrar betalningen av det pris som faktiskt debiterats kunden, och dessutom betalar ytterligare ett belopp till researrangören som motsvarar den rabatt som erbjudits kunden (som inte känner till de avtalsvillkor som gäller mellan researrangören och resebyrån), så att resebyrån betalar fullt katalogpris för semesterresan till researrangören,
- d) accepterar att betala en provision till resebyrån som beräknas i förhållande till katalogpriset för semesterresan, vilken i praktiken betalas genom avräkning på det belopp som resebyrån skall betala, och som nämnts ovan vid c),
- e) inte känner till huruvida resebyrån har sålt en viss semesterresa till rabatterat pris, eller storleken på rabatten,
- f) som i sina affärsförbindelser med resebyrån bokför försäljningen av en semesterresa som om fullt katalogpris för semesterresan erhållits, önskas följande frågor besvarade.

1. Hur skall, med beaktande av syftet med artikel 26.2, och mot bakgrund av ovan nämnda omständigheter, det ytterligare belopp som avses vid c) ovan och som betalas av resebyrån till researrangören, karaktäriseras?

2. Omfattar "det totala belopp som skall betalas av den resande" i artikel 26.2 det ytterligare belopp som avses vid c) ovan?

⁽¹⁾ Rådets sjätte direktiv 77/388/EEG av den 17 maj 1977 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning rörande omsättningskatter — Gemensamt system för mervärdesskatt: enhetlig beräkningsgrund (EGT L 145, s. 1; svensk specialutgåva, område 9, volym 1, s. 28).

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 9 april 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-150/01)

(2001/C 173/48)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 9 april 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av M. Patakia och B. Mongin, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar enligt följande:

1. Domstolen skall fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 49-54 i EG-fördraget samt bestämmelserna i rådets direktiv 89/48/EEG om en generell ordning för erkännande av examensbevis över behörighetsgivande högre utbildning som omfattar minst tre års studier⁽¹⁾, genom att bibehålla bestämmelser som innehåller vissa villkor för att konsulter för industriell äganderätt som har etablerat sig i andra medlemsstater skall få tillhandahålla tjänster i Frankrike. Bestämmelserna fordrar att de nämnda konsulterna förs upp på den franska listan över konsulter för industriell äganderätt, och därmed att de skall ha den franska kvalifikationen samt hemvist eller driftställe i Frankrike.
2. Republiken Frankrike skall ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- De franska bestämmelserna strider mot artikel 49 EG genom att föreskriva samma skyldigheter för en konsult för industriell äganderätt som tillhandahåller tjänster som för en etablerad konsult för industriell äganderätt.

Utövandet av en verksamhet som inte har harmoniserats på gemenskapsnivå, även tillhandahållande av tjänster, kan underordnas bestämmelser som motiveras av allmänintresset, såsom regler om yrkets organisation, kvalifikationer och etik, men enligt kommissionen uppställer de franska bestämmelserna oproportionerliga villkor och utgör ett orimligt hinder för utövandet av det aktuella yrket i Frankrike för de konsulter för industriell äganderätt som är lagenligt etablerade i en annan medlemsstat och som utför en enstaka tjänst i Frankrike. Andra åtgärder — mindre hindrande än obligatorisk inskrivning i ett register som föregås av en prövning — skulle kunna föreskrivas, exempelvis:

1. krav på att verksamheten utövas med stöd av det ursprungliga behörighetsbeviset,
 2. krav på att näringsidkaren skall kunna styrka sin behörighet,
 3. regler om att förklaring skall inges (som exempelvis de som föreskrivs i artikel 22 i rådets direktiv 85/384/EEG av den 10 juni 1985 om ömsesidigt erkännande av examensbevis för arkitekter⁽²⁾).
- Överträdelse av artikel 49 EG genom att fordra hemvist eller driftställe i Frankrike för att få tillhandahålla en enstaka tjänst i Frankrike.

(¹) EGT L 19, 24.01.1989, s. 16.

(²) Rådets direktiv 85/384/EEG om det ömsesidiga erkännandet av utbildnings-, examens- och andra behörighetsbevis på arkitekturområdet, däribland åtgärder för att underlätta ett effektivt utnyttjande av etableringsrätten och friheten att tillhandahålla tjänster (EGT L 223, 21.8.1985, s. 15).

Överklagande, ingivet den 9 april 2001 av S.C.E.A. La Conquete, av det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 30 januari 2001 i mål T-215/00: S.C.E.A. La Conquete mot Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-151/01 P)

(2001/C 173/49)

S.C.E.A. La Conquete har den 9 april 2001 till Europeiska gemenskapernas domstol överklagat det beslut som Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt, femte avdelningen, har meddelat den 30 januari 2001 i mål T-215/00: S.C.E.A. La Conquete mot kommissionen. Klaganden företräds av A. Lyon-Caen, F. Fabiani och F. Thiriez, avocats, med delgivningsadress i Paris.

Klaganden yrkar att domstolen skall

- ogiltigförklara Europeiska gemenskapernas förstainstansrätts beslut av den 30 januari 2001, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader med alla rättsverkningar.

Grunder och huvudargument

- Felaktig rättstillämpning: Förstainstansrätten skulle på grund av sökandeföretagets tillverkningsfilials struktur som är unik i de sydvästra delarna av landet ha undersökt om den omtvistade förordningen när den antogs påverka sökanden särskilt.
- Missuppfattning av sökandens yrkanden.
- Bristfällig motivering avseende den tredje grunden beträffande åsidosättande av rätten till en verkningfull talan: I det omtvistade beslutet tas inte ställning till sökandens argument att kommissionens tolkning att rätten att framställa invändningar i artikel 7 i förordning nr 2081/92⁽¹⁾ är begränsad till medlemsstaterna innebär att rätten till en verkningfull talan åsidosätts.
- Felaktig tolkning av artikel 7 i förordning 2081/92; åsidosättande av den allmänrättsliga principen om rätt till verkningfull talan som garanteras i gemenskapsrätten: Om en medlemsstat inte framställer invändningar skall det vara möjligt för ett företag, som i övrigt uppfyller de förutsättningar för att dess invändning skall tas upp till behandling som föreskrivs i artikel 7.4, att framställa invändning vid kommissionen.

(¹) Rådets förordning (EEG) nr 2081/92 av den 14 juli 1992 om skydd för geografiska och ursprungsbezeichnungar för jordbruksprodukter och livsmedel (EGT L 208, s. 1; svensk specialutgåva, område 3, volym 43, s. 153).

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Beschlusses des Sozialgerichts Leipzig av den 30 mars 2001 i målet Karen Mau mot Bundesanstalt für Arbeit⁽¹⁾

(Mål C-160/01)

(2001/C 173/50)

Sozialgericht Leipzig begär genom beslut av den 30 mars 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 12 april 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet Karen Mau mot Bundesanstalt für Arbeit beträffande följande frågor:

1. Fastslår 183 § första stycket i Sozialgesetzbuch III (avdelning III i lagen om social trygghet, nedan kallad SGB III) ett datum i den mening som avses i artikel 3.2 i rådets direktiv 80/987/EEG av den 20 oktober 1980 om tillnärmning av medlemsstaternas lagstiftning om skydd för arbetstagarna vid arbetsgivarens insolvens?
2. Har Förbundsrepubliken Tyskland inskränkt betalningsskyldigheten för Bundesanstalt für Arbeit enligt artikel 4 i direktiv 80/987/EEG på ett giltigt sätt?
3. Är Förbundsrepubliken Tyskland skyldig att betala klaganden skadestånd med anledning av att direktiv 80/987/EEG har införlivats felaktigt?
4. Håller domstolen fast vid den uppfattningen att man skall utgå från datumet för konkursansökan vid fastställandet av referensperioden enligt artikel 3 i direktiv 80/987/EEG?
5. Är det i 183 § första stycket SGB III föreskrivna beräkningssättet avseende den period som skall täckas av lönegarantin förenligt med artikel 141 i EG?
6. Skall den avgörande tidpunkten för föräldralediga personer i den mening som avses i artikel 3.2 i direktiv 80/987/EEG anses vara dagen innan föräldraledigheten påbörjas?

(¹) EGT 283, 28.10.1980, s. 23.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av Verfassungsgerichtshof, Wien, av den 2 mars 2001 i målet om överklagande av val, ingett av kandidatgruppen "Gemeinsam Zajedno/Birlikte Alternative und Grüne GewerkschafterInnen/UG"

(Mål C-171/01)

(2001/C 173/51)

Verfassungsgerichtshof, Wien, begär genom beslut av den 2 mars 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 19 april 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet om överklagande av val, ingett av kandidatgruppen "Gemeinsam Zajedno/Birlikte Alternative und Grüne GewerkschafterInnen/UG" beträffande följande frågor:

Fråga 1

Skall artikel 10.1 i associeringsrådets beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om associeringens utveckling, fattat av det associeringsråd som instiftades genom avtalet om upprättandet av en associering mellan Europeiska ekonomiska gemenskapen och Turkiet, tolkas på så vis att bestämmelsen utgör hinder för en bestämmelse i en medlemsstat enligt vilken turkiska arbetstagare inte är valbara till plenum i en yrkesorganisation?

Fråga 2

Om den första frågan besvaras jakande, utgör då artikel 10.1 i associeringsrådets beslut nr 1/80 av den 19 september 1980 om associeringens utveckling gemenskapsrätt som är direkt tillämplig?

Talan mot Storhertigdömet Luxemburg väckt den 23 april 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-174/01)

(2001/C 173/52)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 23 april 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Storhertigdömet Luxemburg. Sökanden företräds av H. Støvlbæk och J. Adda, i egenskap av ombud, båda med delgivningsadress i Luxemburg.

Europeiska gemenskapernas kommission yrkar att domstolen skall

- fastställa att Storhertigdömet Luxemburg har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 11 i rådets direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortscaffande av polyklorerade bifenyler och polyklorerade terfenyler (PCB/PCT) (¹) genom att underlåta att underlätta kommissionen om en plan för dekontaminering och/eller bortscaffande av förtecknad utrustning och av den PCB som den innehåller,
- förplikta Storhertigdömet Luxemburg att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De bestämmelser i Storhertigdömet's förordning av den 24 februari 1988 som har lagts fram av Luxemburg som landets plan för bortskaffande kan inte anses helt tillfredsställande i den mening som avses i artikel 11.1 i direktivet med avseende på den utrustning som enligt artikel 4 i direktivet skall tas upp i förteckningar. Medlemsstaterna skall, på grundval av den förteckning som avses i artikel 4.1 i direktivet och med hänsyn till mängden använd PCB och förorenad utrustning som berörs samt till tillgänglig behandlingskapacitet, avgöra vilket datum det är möjligt att kräva att det bortskaffande och den dekontaminering som krävs enligt direktivet skall genomföras. De luxemburgska myndigheterna har inte brytt sig om att säkerställa att vad de kallar "verket för dekontaminering eller bortskaffande" har möjlighet att behandla utrustning och PCB inom de föreskrivna tidsfristerna. Inga uppgifter har meddelats beträffande planläggning av dekontaminering och bortskaffande av utrustning och använd PCB med undantag för att ett slutdatum fastställts till den 31 december 2010.

(¹) EGT L 243, 24.09.1996, s. 31.

Talan mot Republiken Frankrike väckt den 24 april 2001 av Europeiska gemenskapernas kommission

(Mål C-177/01)

(2001/C 173/53)

Europeiska gemenskapernas kommission har den 24 april 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas domstol mot Republiken Frankrike. Sökanden företräds av H. Støvlbæk och J. Adda, båda i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att domstolen skall

- fastställa att Republiken Frankrike har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt rådets direktiv 96/59/EG av den 16 september 1996 om bortskaffande av polyklorerade bifenylor och polyklorerade terfenylor (PCB/PCT) (¹) genom att underlåta att skicka en sammanfattning av de förteckningar över utrustning som innehåller mer än 5 dm³ PCB, en plan för dekontaminering och/eller bortskaffande av förtecknad utrustning och av den PCB som den innehåller samt ett utkast rörande insamling och senare bortskaffande av sådan utrustning över vilken förteckning inte upprättas i enlighet med artikel 4.1 och som avses i artikel 6.3 i det direktivet

- förplikta Republiken Frankrike att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

De franska myndigheterna har översänt dekret nr 2001/63 av den 18 januari 2001 till kommissionen. Enligt dekretet skall ett förfarande för att upprätta nationella förteckningar över utrustning som innehåller mer än 5 dm³ PCB genomföras. Förteckningarna skall utgöra basen för en nationell plan för dekontaminering eller bortskaffande av förtecknad utrustning. Planen skall därefter fastställas enligt förfarandet i artiklarna 7-5 och följande i dekretet. Kungörelsen av den 13 februari 2001 med tillämpningsföreskrifter för artikel 7-1 i dekretet syftar endast till att anmoda innehavarna av utrustning som innehåller PCB att anmäla innehavet hos de regionala myndigheterna att skicka en sammanfattning av förteckningarna enligt artikel 4.1 i direktivet kvarstår trots att ett förfarande fastställts för att upprätta nationella förteckningar.

Kommissionen anför i andra hand att anmärkningen om att staten varken hade utarbetat en plan för dekontaminering och/eller bortskaffande av kontaminerad utrustning eller ett utkast rörande insamling och senare bortskaffande av sådan utrustning över vilken förteckning inte upprättas kvarstår trots att ovannämnda dekret antagits.

(¹) EGT L 243, 29.9.1996, s. 31.

Begäran om förhandsavgörande enligt beslut av College van Beroep voor het bedrijfsleven av den 26 april 2001 i målet mellan 1. H. Jippes, 2. de Afdeling Groningen van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren, 3. de Afdeling Assen en omstreken van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren och de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij

(Mål C-189/01)

(2001/C 173/54)

College van Beroep voor het bedrijfsleven begär genom beslut av den 26 april 2001, vilket inkom till domstolens kansli den 27 april 2001, att Europeiska gemenskapernas domstol skall meddela ett förhandsavgörande i målet mellan 1. H. Jippes, 2. de Afdeling Groningen van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren, 3. de Afdeling Assen en omstreken van de Nederlandse Vereniging tot Bescherming van Dieren och de Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij beträffande följande frågor:

1. Är förbudet mot vaccinering i artikel 13 i direktiv 85/511/EEG⁽¹⁾ ogiltigt då det strider mot gemenskapsrätten och särskilt proportionalitetsprincipen?
2. Är kommissionens tillämpning av artikel 13, särskilt i beslut 2001/246/EG⁽²⁾, ändrat av beslut 2001/279/EG⁽³⁾, ogiltig då det strider mot gemenskapsrätten.

(1) EGT L 315, s. 11; svensk specialutgåva, område 3, volym 19, s. 209.

(2) EGT L 88, s. 11.

(3) EGT L 96, s. 19.

Avskrivning av mål C-88/00⁽¹⁾

(2001/C 173/55)

Genom beslut av den 9 mars 2001 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-88/00 (begäran om förhandsavgörande från Supremo Tribunal Administrativo), Directora-Geral do Departamento para os Assuntos do fundo Social Europeu (DAFSE) mot MOBILCROMO — Indústria de Mobiliário e Revestimentos Metálicos, L^{da}.

(1) EGT C 149, 27.5.2000.

Avskrivning av mål C-403/00⁽¹⁾

(2001/C 173/56)

Genom beslut av den 27 mars 2001 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-403/00, Europeiska gemenskapernas kommission mot Republiken Frankrike.

(1) EGT C 355, 9.12.2000.

Avskrivning av mål C-264/98⁽¹⁾

(2001/C 173/57)

Genom beslut av den 2 april 2001 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-264/98 (begäran om förhandsavgörande från tribunal de première instance de Charleroi), Tibor Balog mot ASBL Royal Charleroi Sporting Club (RCSC).

(1) EGT C 278, 5.9.1998.

Avskrivning av mål C-377/00⁽¹⁾

(2001/C 173/58)

Genom beslut av den 5 april 2001 har ordföranden för Europeiska gemenskapernas domstol förordnat om avskrivning av mål C-377/00, Europeiska gemenskapernas kommission mot Storhertigdömet Luxemburg.

(1) EGT C 355, 9.12.2000.

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS BESLUT

av den 30 januari 2001

i mål T-49/00: Industria pugliese olive in salamoia erbe aromatiche Snc (Iposea) mot Europeiska gemenskapernas kommission⁽¹⁾

(Gemensamma tulltaxan — Förordning om ändring av den kombinerade nomenklaturen — Talan om ogiltigförklaring — Avvisning)

(2001/C 173/59)

(Rättegångsspråk: italienska)

Förstainstansrätten, andra avdelningen (ordföranden A.W.H. Meij samt domarna A. Potocki och J. Pirrung; justitiesekreterare: H. Jung), har den 30 januari 2001 meddelat beslut i mål T-49/00: Industria pugliese olive in salamoia erbe aromatiche Snc (Iposea) (ombud: advokaterna A. Guarino, Rom, och A. Lorang, Luxemburg, delgivningsadress: advokaten A. Lorang, 2, rue des Dahlias, Luxemburg) mot Europeiska gemenskapernas kommission (ombud: J. Schieferer och M. Morretto) angående en talan om ogiltigförklaring av kommissionens förordning (EG) nr 2626/1999 av den 13 december 1999 om ändring av bilaga I till rådets förordning (EEG) nr 2658/87 om tulltaxe- och statistiknomenklaturen och om Gemensamma tulltaxan (EGT L 321, s. 3). Beslutet lyder enligt följande:

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Sökanden skall ersätta rättegångskostnaderna.*

⁽¹⁾ EGT C 149, 27.5.2000.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 13 mars 2001 av Albert Nardone

(Mål T-59/01)

(2001/C 173/60)

(Rättegångsspråk: franska)

Albert Nardone, bosatt i Piétrain (Belgien), har den 13 mars 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Juan Ramon Iturriagoitia Bassas.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens uttryckliga beslut av den 15 december 2000 i den mån sökandens klagomål av den 23 maj 2000, avseende beviljande av invaliditetspension enligt artikel 78 andra stycket i tjänsteföreskrifterna, därigenom avslås;
- bevilja en invaliditetspension beräknad i enlighet med artikel 78 andra stycket i tjänsteföreskrifterna;
- i andra hand interimistiskt besluta om tillsättandet av en sådan invaliditetskommitté som föreskrivs i artikel 53 i tjänsteföreskrifterna med uppdrag att utreda om sökanden lider av en sådan bestående invaliditet som avses i artikel 78 andra stycket i tjänsteföreskrifterna;
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökanden tillträdde sin tjänst inom gemenskapen i Luxemburg år 1963. Efter att ha förflyttats till kommissionen i Bryssel 1970 stationerades han i Berlaymont-byggnaden. Enligt sökanden var arbetsförhållandena i arbetsrummen på första källarplanet och entréplanet hälsovådliga och arbetsmiljön dammig, vilket senare konstaterades bero på asbestsotf.

I oktober 1981 bestämde sig sökanden för att lämna in sin avskedsansökan. Sökandens har därefter, på grund av sitt hälsotillstånd, inte kunnat utöva någon som helst yrkesmässig verksamhet.

I november 1999 begärde sökanden, som tidigare hade väckt talan för att få sin arbetsskada erkänd och för att få ersättning för de skador han enligt egen uppgift hade åsamkats, i enlighet med artikel 90 i tjänsteföreskrifterna, att han skulle beviljas en sådan invaliditetsersättning som avses i artikel 78 i dessa föreskrifter. Kommissionen avslog denna begäran med motiveringen att det inte hade varit sökandens invaliditet som hade gjort det nödvändigt för honom att avsluta sin tjänst inom gemenskapen.

Sökanden gör gällande att kommissionen har åsidosatt gällande handläggningsregler genom att fatta ett beslut som rätteligen skulle ha fattats av en invaliditetskommitté i enlighet med artikel 78 i tjänsteföreskrifterna och åberopar kommissionens biståndsskyldighet, rätten till en arbetsmiljö där den anställdes hälsa, säkerhet och värdighet respekteras samt rätten till en god förvaltning.

Talan mot Europaparlamentet väckt den 13 mars 2001 av Marie-Josée Bollendorff

(Mål T-60/01)

(2001/C 173/61)

(Rättegångsspråk: franska)

Marie-Josée Bollendorff, Bertrange (Luxemburg), har den 13 mars 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet. Sökanden företräds av advokaten Laurent Mosar, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara tillsättningsmyndighetens beslut att anse sökandens frånvaro mellan den 21 mars 2000 och den 30 april 2000 otillåten och att dra av 194 arbetsdagar från hennes semester,
- förplikta Europaparlamentet att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Sökandens arbetsförmåga har intygats av två läkare. Institutionens kontrollerande läkare har bestritt arbetsförmågan. De två läkarna har därefter bekräftat intygen och sökanden har varit frånvarande under den tid som täcks av intygen. Sökanden har senare konstaterat att hennes frånvaro under den ifrågavarande perioden dragits av från hennes årliga semester.

Som stöd för sin talan hävdar sökanden att beslutet om avdrag fattats i strid mot artiklarna 59 och 60 och att det därför saknar rättslig grund.

Enligt sökanden har hon inte meddelats något beslut om avdrag av semesterdagar av chefen för personalavdelningen och tillsättningsmyndigheten har inte vid något tillfälle meddelat henne ett beslut som skulle ge henne tillfälle att ta ställning till bestridandet av läkarintygen. Europaparlamentet har följaktligen åsidosatt artikel 25 i tjänsteföreskrifterna.

Talan mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 mars 2001 av Afrikanische Frucht-Compagnie GmbH

(Mål T-64/01)

(2001/C 173/62)

(Rättegångsspråk: tyska)

Afrikanische Frucht-Compagnie GmbH, Hamburg (Tyskland), har den 19 mars 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Gerrit Schohe, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förplikta motparten att betala 1 358 228 euro till sökanden, jämte 3,75 procent ränta från dagen för dom samt en skäligen kompensation för den inflation som rått sedan den 1 januari 1999, dock minst ytterligare 1,1 procent av 1 358 228 euro per år,
- fastställa att motparten är skyldig att ersätta sökanden för all ytterligare skada som sökanden till följd av förordningarna (EG) nr 1637/98 och nr 2362/98, och särskilt bestämmelserna däri, har lidit eller kommer att lida,
- förklara att beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Grunder och huvudargument

Sökanden har sedan länge sålt bananer från tredje länder till Österrike, Finland och Sverige.

Talan rör beräkningen av sökandens referenskvantitet för år 1999. Enligt sökanden avviker denna beräkning på tre punkter från bestämmelserna för organisationen av marknaden, i den lydelse som gällde åren före 1999, och missgynnar de aktörer som fanns på marknaden i gemenskapen redan före den 31 december 1994 till fördel för aktörerna i de nya medlemsstaterna. För det första ändrades bestämmelsen om fastställelse av referensperiod. Vidare har gemenskapen vid beräkningen av referenskvantiteterna för år 1999 för aktörerna i Österrike, Finland och Sverige utgått från alltför höga kvantiteter. Slutligen borde referenskvantiteterna för år 1999 ha beräknats enligt artiklarna 3 och 5 i förordning nr 1442/93,⁽¹⁾ men de beräknades enligt kriteriet avseende de så kallade "faktiska importörerna".

Sökanden gör gällande att dessa tre punkter har lett till att sökanden och marknadsaktörer i samma situation har beviljats lägre referenskvantiteter än vad de skulle ha beviljats om bestämmelserna för organisationen av marknaden hade tillämpats utan ändring.

Sökanden begär att skadeståndet skall fastställas så att sökanden försätts i samma situation som sökanden skulle vara i om dess referenskvantitet för år 1999 hade fastställts i enlighet med de oförändrade bestämmelserna för organisationen av marknaden.

Till stöd för sin talan gör sökanden gällande att gemenskapen har åsidosatt artikel 6 i förordning nr 1924/95⁽²⁾ och principen om skydd för berättigade förväntningar genom att inte beräkna sökandens rätt till marknadstillträde för år 1999 enligt artiklarna 3 och 5 i förordning nr 1442/93. Gemenskapen har även åsidosatt kravet på rättssäkerhet, vilket innefattar förbudet mot retroaktivitet, genom att gemenskapen har använt den fördelningsnyckel som anges i förordning nr 2362/1998⁽³⁾ retroaktivt på referenskvantiteter för åren 1994–1996.

Vidare strider särregleringen för aktörerna i de nya medlemsstaterna mot förbudet mot diskriminering i artikel 34.2 andra stycket EG och dessutom är motiveringen bristfällig.

Slutligen har Världshandelsorganisationens medlingsorgan (Dispute Settlement Body) fastställt att det system med fördelning av importlicenser som föreskrivs i förordningarna nr 1637/98 och 2362/98 på väsentliga punkter är oförenligt med Världshandelsorganisationens rättsregler. Enligt sökandens mening har gemenskapen agerat i strid med dess förpliktelse att följa detta avgörande.

(¹) Kommissionens förordning (EEG) nr 1442/93 av den 10 juni 1993 om tillämpningsföreskrifter för ordningen för import av bananer till gemenskapen (EGT L 142, s. 6).

(²) Kommissionens förordning (EG) nr 1924/95 av den 3 augusti 1995 om övergångsbestämmelser för tillämpningen av ordningen med tullkvoter för import av bananer till följd av Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige (EGT L 185, s. 24).

(³) Kommissionens förordning (EG) nr 2362/98 av den 28 oktober 1998 om tillämpningsföreskrifter till rådets förordning (EEG) nr 404/93 rörande ordningen för import av bananer till gemenskapen (EGT L 293, s. 32).

Talan mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 19 mars 2001 av Internationale Fruchtimportgesellschaft Weichert & Co.

(Mål T-65/01)

(2001/C 173/63)

(Rättegångsspråk: tyska)

Internationale Fruchtimportgesellschaft Weichert & Co., Hamburg (Tyskland), har den 19 mars 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska unionens råd och Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten Gerrit Schohe, i egenskap av ombud, med delgivningsadress i Luxemburg.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- förplikta motparten att betala 3 604 232 euro till sökanden, jämte 2,9 procent ränta på detta belopp från dagen för dom samt en skälig kompensation för den inflation som rått sedan den 1 januari 1999, dock minst ytterligare 1,1 procent av 3 604 232 euro per år,
- fastställa att motparten är skyldig att ersätta sökanden för all ytterligare skada som sökanden till följd av förordningarna (EG) nr 1637/98 och nr 2362/98, och särskilt bestämmelserna däri, har lidit eller kommer att lida,
- förklara att beslut om rättegångskostnader kommer att meddelas senare.

Grunder och huvudargument

Grunderna och argumenten motsvarar de som har gjorts gällande i mål T-64/01 (Afrikanische Frucht-Compagnie GmbH mot rådet och kommissionen).

Talan mot Europeiska centralbanken väckt den 23 mars 2001 av Carmine Salvatore Tralli

(Mål T-69/01)

(2001/C 173/64)

(Rättegångsspråk: tyska)

Carmine Salvatore Tralli, bosatt i Nidderau (Tyskland), har den 23 mars 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska centralbanken. Sökanden företräds av advokaterna Norbert Pflüger, Regina Steiner och Silvia Mittländer, i egenskap av ombud.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara ordförandens för Europeiska centralbanken beslut av den 12 mars 2001 att ogilla sökandens klagomål,
- ogiltigförklara uppsägningen av sökanden av den 29 november 2000,
- fastställa att anställningsförhållandet mellan parterna inte upphörde genom uppsägningen av den 29 november 2000,
- fastställa att anställningsförhållandet mellan parterna har bestått efter den 31 december 2000,
- förplikta svaranden att fortsätta med att ha sökanden anställd som vakt på de avtalade anställningsvillkoren och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan har samma sakomständigheter till grund som talan i mål T-373/00 (Tralli mot ECB, EGT C 61, 24.2.2001, s. 61) och mål T-27/01 (Tralli mot ECB, ännu inte publicerat) och T-56/01 (Tralli mot ECB, ännu inte publicerat). Grunderna och huvudargumenten är desamma som i dessa mål.

Talan mot Europeiska gemenskapernas kommission väckt den 30 mars 2001 av El Territorio Histórico de Alava-Excma Diputación Foral de Alava m.fl.

(Mål T-77/01)

(2001/C 173/65)

(Rättegångsspråk: spanska)

Territorio Histórico de Alava-Excma Diputación Foral de Alava m.fl. (Spanien), har den 30 mars 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europeiska gemenskapernas kommission. Sökanden företräds av advokaten D. Ramón Falcón.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara kommissionens beslut, i vart fall i den del det berör artikel 43 i de regionala författningar (normas forales) som nämns i artikel 1 punkterna b, c och d i detta beslut,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Förevarande talan riktas mot kommissionens beslut av den 31 oktober 2000 om den spanska lagstiftningen om företagsbeskattning⁽¹⁾, till den del det i beslutet har fastställts att allt stöd som de spanska myndigheterna i enlighet med artikel 43 i Norma Foral 3/96 av den 26 juni 1996 om företagsbeskattning i Territorio Histórico de Vizcaya, artikel 43 i Norma Foral 7/1996 av den 4 juli 1996 om företagsbeskattning i Territorio Histórico de Guipúzcoa, artikel 43 i Norma Foral 24/1996 av den 5 juli 1996 om företagsbeskattning i Territorio Histórico de Alava har beviljat till förmån för stålföretag inom EKSG som är etablerade i Spanien, är oförenligt med den gemensamma marknaden för kol och stål.

Genom dessa skatteregler införs ett skatteavdrag med 25 procent för investeringar som gjorts bland annat i samband med etablering av filialer eller fasta driftsställen i utlandet samt i samband med förvärv av aktier eller andelar i utländska bolag eller bildande av dotterbolag som är direkt knutna till export av varor och tjänster.

Det ifrågasatta beslutet antogs innan förfarandet enligt artikel 6.5 i beslut nr 2496/96/EKSG (nedan kallat gemenskapsreglerna för statligt stöd till stålindustrin) inleddes.

Sökandena har till stöd för sina yrkanden anfört följande:

- Det är inte fråga om ett stöd. Bestämmelserna är nämligen av horisontell art och har allmänna verkningar som inte medför några fördelar vare sig för en viss region eller för en bestämd företagskategori. Inte heller föreligger det något stöd i den mening som avses i EKSG-fördraget, varför det görs gällande att kommissionen har gjort en felaktig tillämpning av artikel 4 punkt c i detta fördrag och har gjort sig skyldig till maktmissbruk genom att grunda sitt beslut på EKSG-fördraget.
- Avsaknad av motivering, särskilt med hänsyn till att det överklagade beslutet medför en ändring av kriterierna för bedömningen, vilket inte är befogat.
- Avsaknad av motivering och felaktig bedömning, eftersom de regionala författningarna automatiskt har ansetts utgöra stöd endast av den anledningen att de till sitt innehåll är identiska med den statliga skattelagen.

- Det ifrågasatta beslutet är godtyckligt och oproportionerligt, eftersom det inte gjorts någon analys av huruvida det är möjligt att undanta en del av de skatterättsliga reglerna i fråga från beslutets tillämpningsområde.
- Åsidosättande av det i gemenskapsreglerna för statligt stöd till stålindustrin föreskrivna förfarandet, bland annat genom att kommissionen inte iakttagit den tremånadersfrist som föreskrivs i artikel 6.5 i beslut 2496/96/EKSG.

(¹) EGT L 76, 1.3.2001, s. 57.

Talan mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden väckt 10 april 2001 av Merck KgaA

(Mål T-83/01)

(2001/C 173/66)

(Rättegångsspråk: engelska)

Merck KgaA, bolag bildat enligt tysk rätt, har den 10 april 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Byrån för harmonisering inom den inre marknaden. Sökanden företräds av Dominique Dupuis Latour, BPDA-GI, Paris (Frankrike).

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara det ifrågasatta beslutet,
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

- Aktuellt varumärke: OSTEOCALCIUM — anmälningnummer 0000955138.
- Vara eller tjänst: "Farmaceutiska, veterinära och hygieniska preparat" (klass 5 i Niceöverenskommelsen).
- Beslut som överklagats till överklagandenämnden: Avslag på ansökan om registrering av varumärket i fråga på grund av dess påstådda beskrivande karaktär.
- Grunder för talan: Åsidosättande av artikel 7.1 c och 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94.

Talan mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd väckt den 1 april 2001 av Association Contre l'Horaire d'Été

(Mål T-84/01)

(2001/C 173/67)

(Rättegångsspråk: franska)

Association Contre l'Horaire d'Été, Marly-le-Roi (Frankrike) har den 1 april 2001 väckt talan vid Europeiska gemenskapernas förstainstansrätt mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd. Sökanden företräds av advokaterna Corinne Lepage och François Steinmetz.

Sökanden yrkar att förstainstansrätten skall

- ogiltigförklara Europaparlamentets och rådets direktiv (EG) nr 2000/84 av den 19 januari 2001 om bestämmelser beträffande sommartid, som publicerats i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning* den 2 februari 2001.

Grunder och huvudargument

Sökanden i målet, som är en förening som bildats för att göra allmänheten uppmärksam på de påstådda skadeverkningar som följer av tidsomställningen, yrkar att Europaparlamentets och rådets direktiv (EG) nr 2000/84 av den 19 januari 2001 om bestämmelser beträffande sommartid skall ogiltigförklaras.

Till stöd för sina påståenden gör sökanden gällande följande:

- — En felaktighet i den valda rättsliga grunden (artikel 95 EG, f.d. artikel 100a) eftersom direktivet i fråga inte bidrar till en tillnärmning av interna bestämmelser i lagar och andra författningar, och inte syftar till att upprätta den inre marknaden och få den att fungera.
- — De nackdelar och risker som direktivet i fråga innebär för enskilda personer, vilket borde bedömas som hinder mot att den inre marknaden skall fungera väl.